

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XII nr. 638

vineri 8 decembrie 1961

8 pagini 25 bani

COMUNICAT

În zilele de 30 noiembrie — 5 decembrie a.c. a avut loc ședința plenară lărgită a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

La ședință au luat parte membrii și membrii supleanți ai Comitetului Central al P.M.R., membrii Comisiei Controlului de Partid și ai Comisiei Centrale de Revizii, primii secretari și secretari ai comitetelor regionale P.M.R., miniștri, șefi de secții și adjuncți ai șefilor de secții ale C.C. al P.M.R., conducători ai unor organizații de masă, redactori ai presei centrale și alți activiști de partid și de stat.

La primul punct al ordinii de zi, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, a prezentat darea de seamă a delegației Partidului Muncitoresc Român la cel de-al XXII-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

În cadrul dezbaterilor au luat cuvîntul un mare număr de participanți. Plenara a aprobat în unanimitate darea de seamă prezentată și activitatea delegației Partidului Muncitoresc Român la Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. Plenara a dat o înaltă apreciere mărețelor realizări ale U.R.S.S., Programului Partidului Comunist al Uniunii Sovietice — istoric document al marxism-leninismului creator — măsurilor luate pentru lichidarea deplină a urmărilor cultului personalității lui Stalin, contribuțiile aduse de P.C.U.S. la întărirea unității mișcării comuniste și muncitorești și a lagărului socialist, pentru triumful cauzei comunismului și păcii.

Plenara a condamnat poziția, potrivnică leninismului și internaționalismului proletar, adoptată de conducătorii Partidului Muncitoresc din Albania, poziție dăunătoare atât intereselor poporului albanez și ale construcției socialismului în Albania, cât și intereselor lagărului socialist.

Plenara a condamnat încă o dată acțiunile antipartinice ale grupării fracționiste Pauker—Luca, ajutată de T. Georgescu, cit și ale grupării fracționiste Chișinevschi—Constantinescu, care s-au ridicat împotriva liniei partidului, au promovat în țara noastră practicile legate de cultul personalității lui Stalin, au încălcat normele leniniste ale vieții de partid și legalitatea socialistă. Participanții la plenară au subliniat deosebita importanță pe care a avut-o demascarea și înlăturarea acestor grupări pentru întărirea unității și forței partidului, pentru înfăptuirea cu succes a politicii sale de construire a socialismului.

Plenara a hotărît studierea în organizațiile de partid a materialelor Congresului al XXII-lea al P.C.U.S., cit și a dării de seamă prezentate de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Studiul acestor documente se va face în strînsă legătură cu sarcinile puse de partid în actuala etapă a construcției socialiste, cu obiectivele dezvoltării de perspectivă a țării noastre, cu sarcinile generale ale mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

La al doilea punct al ordinii de zi, plenara a ascultat informarea tovarășului A. Vijoli, ministrul Finanțelor, cu privire la prevederile proiectului de Buget al Statului pe anul 1962, stabilind ca proiectul de buget cu îmbunătățirile ce s-au desprins din discuții să fie prezentat spre aprobare sesiunii Marii Adunări Naționale.

Camera pionierului, centrul activității pionieresti din școală trebuie să aibă întotdeauna un aspect prietenos, atrăgător

VEȘTI DIN ȚARĂ

În inima Munților Apuseni, la poalele bătrînei Detunata, se află o așezare moștească, comuna Mogoș. O comună mare, cu câteva sate împrăștiate pe văi, locuită de harnici și iscusiți meșteri în lemn.

Seară de seară, tineri și bătrîni se adună la căminul cultural pentru a participa fie la o piesă, fie la un program prezentat de brigada artistică, de echipele de dansuri sau de formația de cimpoi.

Se spune în comună că sufletul activității culturale de aici sînt cele 20 de cadre didactice. Și nu degeaba se spune așa. Numai de cînd a început școala cadrele

didactice au pregătit două piese de teatru, „Deșteptarea pămîntului” și „Noaptea albă” ca și 8 programe artistice. Tot ei sînt și cei care popularizează printre țărani moși literatura noastră și știința. Pe lângă biblioteca comunală funcționează 7 biblioteci volante conduse de cadrele didactice. Anul acesta se numără în comună 1586 cititori.

IOSIF POLHAN
comuna Mogoș

★

Elevii Centrului școlar agricol din Tirgușorul Nou, raionul Ploiești, s-au anga-

țat să amenajeze prin muncă patriotică o bază sportivă cu pistă de alergări, teren de fotbal, două terenuri de volei, teren de handbal și baschet și o groapă de sărituri.

Folosind timpul prielnic, elevii au lucrat pînă acum, ajutați de profesori, la nivelarea locului unde va fi amplasată baza sportivă. Frunțași în această acțiune sînt elevii anului III „B” de la Școala profesională.

Exemplul lor este urmat acum și de ceilalți elevi.

Prof. IGNAT CONSTANTIN
Tirgușorul Nou, Ploiești

In vizită la tinerii profesori

Era o seară cu parfum de crizanteme, frunze ruginite și zidărie proaspătă, o seară liniștită, plăcută, cum au fost atîtea în toamna asta tîrzie la Onești.

Tot freacă, tot tumultul zilei se topise. Obosite de atîtea urcușuri și coboriri, macaralele se odihneau sus, la cîteva zeci de metri, vechind parcă asupra orașului. Amuțise și uruitul cunoscut al betonierelor și zgomotul basculantelor. Constructorii coboriseră de pe schele. Orașul, oamenii se odihneau...

Am pornit-o pe jos, pe magistrala. Asta a fost dorința insoțitorilor mei — un grup de profesori de la Școala medie nr. 1. Primul lucru care trebuie văzut seara la Onești este magistrala, au susținut ei. Intr-adevăr, așa este. Magistrala se întinde în fața ochilor dreptă, pînă departe, străjuită de-o parte și de alta de blocuri înalte, suple. Ceea ce-ți incintă însă ochii este ghirlanda de lumini de neon, care pare suspendată deasupra șoselei.

Anul acesta a fost instalată lumina. Mi-amintesc că era destul de frig cînd se săpau gropile pentru stîlpi. Sînt și cîteva săpate de mine, a adăugat cu modestie dar și cu mîndrie Victor Moise, profesor de limba romînă la Școala medie.

Încetul cu încetul pașii ne-au purtat apoi pe alte străzi. „Să vedem și școala nouă, terminată de cîteva zile”. „Să ne oprim și pe la cvartalul 2. Sînt acolo niște blocuri cu o linie nouă”. „Mergem și pe la șantierul III, să veдеți cîte construcții se ridică”. Erau îndemnuri pe care nu le puteai refuza, căci ghiceai din toate dorința, mîndria și bucuria fiecăruia de a arăta toate frumusețile tînărului oraș, de a vorbi despre fiecare din ele.

Cît a durat plimbarea, tinerii profesori s-au dovedit a fi cu adevărat niște ghizi desăvîrșiți. Știu cînd a fost semnat actul de naștere al fiecărui bloc, cînd a fost amenajată fiecare grădiniță, cînd a fost pavată o stradă sau alta.

Din cînd în cînd, cite unul se oprea în fața unui bloc, își plimba privirile pe ferestrele luminate sau mîngia cu palma zidul proaspăt.

Nu de mult aici era o groapă — spune Eugenia Metoni. Cînd veneam la școală trebuia

să o ocolesc, căci altfel mă umpleam de noroi pînă la genunchi. Și numai în cîteva săptămîni totul a dispărut.

Dar parcă aici ce era? (Ne oprisem în fața unei cofetării elegante, spațioase). Cîte săptămîni sînt de cînd în locul ăsta erau gropi cu buruieni? Și grădinița asta, o veдеți? Aici am învățat să conduc buldozerul. M-a învățat un tînar muncitor, elev la școala serală. Amîndoi am răscolit pămîntul, l-am curățat și am aranjat straturile. Nici nu vă-nchipuiți ce plăcere simt să trec în fiecare zi pe aici!... mărturisește Dorel Vasiliu, absolvent al Institutului „Maxim Gorki”, de un an profesor la școala medie.

Ascultam ce spune fiecare, mă uitam la fiecare. Cu cît entuziasm, cu cîtă dragoste vorbeau despre toate aceste lucruri!

În Onești tinerii profesori au venit de un an sau doi, unii chiar abia de cîteva luni. Toți au îndrăgit repede orașul, s-au legat de el. Pentru că ei crește sub ochii lor, pentru că și ei fac parte din cei ce-l construiesc, pentru că aici, în orașul acesta, în școlile lui noi, moderne, au început să deslușească alfabetul muncii de pedagog. Iubesc orașul pentru că aici, în blocurile acestea frumoase, la etajul I, la II sau la III sînt locuințele lor, pentru că aici și-au început viața...

...De toate sînt aproape 200 de adrese. Bloc A 10, etaj I, ap. 15; Bloc B 1, etaj II, ap. 29; Bloc 13, etaj II, ap. 684; Bloc D 17, etaj II, ap. 403... Aproape 200 de apartamente pe ușile cărora găsești o plăcuță discretă, pe care, sub numele locatarului scrie „profesor” sau „învățător”...

Căci la Onești sînt acum aproape 200 de învățători și profesori. (În vechea comună Onești erau pînă acum 6-7 ani 12 cadre didactice). Cei mai mulți sînt absolvenți ai institutelor de învățămînt superior din București, Cluj, Iași, Timișoara. Și anul acesta, și anul trecut, și cu doi ani în urmă, cite 60-70 de absolvenți, aproape promoșii întregi, au cerut să fie repartizați în Onești pentru a educa și instrui pe fiii harnicilor constructori ai noului oraș. Față de fiecare tînar învățător sau profesor comitetul orașenesc de partid, secția de învățămînt și

cultură au manifestat o grijă pămîntoasă. De la facultate toți au venit cu cunoștințe temeinice, cu dragoste de muncă și... cu cîte un geamantan în mînă. Apoi, numai la cîteva zile de la venirea lor au primit locuința. Toți. Și cu încetul camerele s-au mobilat, s-au aranjat și geamantanul a rămas ascuns pe undeva.

Am bătut la ușa unui apartament. Mi-a deschis o fată tînră, prietenoasă. O cheamă Ilze Hrișcă. De cîteva luni este profesoară de istorie la școala medie din oraș. Soțul ei — Mihai Hrișcă este și el profesor de istorie și director al școlii serale. Locuiesc într-un apartament frumos, cu două camere mari, primitoare.

Deocamdată ne-am aranjat numai o cameră... știți, abia ne-am căsătorit... Peste cîteva luni o umplem noi și pe cealaltă. Cît a stat singur aici, soțul meu nu prea s-a îngrijit de mobilă. A așteptat să vin și eu...

Anul trecut, cînd a fost chemat la secția de învățămînt și cultură pentru a se repartiza o locuință, Mihai Hrișcă a mărturisit că are o prietenă în ultimul an la facultate și că... după ce va termina se vor căsători. Și a primit un apartament.

Aproape de soții Hrișcă, în blocul nr. 13, la apartamentul 504, locuiesc Victor și Elza Moise, amîndoi profesori de limba romînă. Le-am făcut și lor o vizită. Au un apartament aranjat cu gust, de o curățenie desăvîrșită. Ceea ce impresionează însă la familia Moise este biblioteca. Într-una din camere, un perete întreg este ocupat de rafturi în care sînt aranjate cu grijă peste 1500 de volume: ideologie, beletristică, pedagogie, psihologie, colecții de ziare și reviste, planșe cu diverse scheme explicative pentru limba romînă, logică sau psihologie, hărți. Fiecare carte are fișa sa, numărul său.

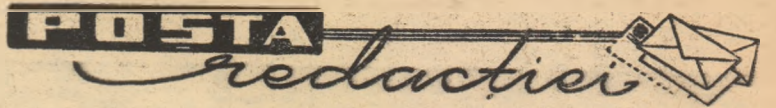
Victor Moise este diriginte la clasa a VI-a și soția sa la clasa a IX-a „B”. I-am găsit discutînd despre un elev. Elza Moise povestea că l-a pedepsit zilele tre-

MONICA VERDEȘ

(Continuare în pag. 2-a)

Participare activă

În viața organizației sindicale de la Școala medie nr. 36 din Capitală, una din școlile care funcționează într-un local recent construit, a avut loc zilele trecute un eveniment important: adunarea generală pentru darea de seamă și alegerea noului comitet sindical de secție.

Membrii de sindicat au venit la adunarea pregătiți să analizeze temeinic activitatea desfășurată de comitetul sindical de secție în vederea îndeplinirii sarcinilor ce i s-au încredințat. Din păcate însă, dărea de seamă pe care au ascultat-o nu le-a oferit o bază serioasă de discuții în această privință. Cîteva cuvinte despre sprijinul acordat în îmbunătățirea procesului instructiv-educativ, alte cîteva despre unele acțiuni menite să contribuie la perfecționarea metodei pedagogice a cadrelor didactice și despre organizarea unor ore de meditații și apoi s-a trecut la adevăratele tabele de evidențiere în munca didactică și administrativă.

Nimic sau aproape nimic n-a arătat dărea de seamă despre munca cultural-educativă, despre contribuția comitetului sindical de secție la asigurarea unor condiții cât mai bune de muncă pentru cadrele didactice. Nici un cuvânt concret nu s-a spus despre problemele vieții interne ale organizației sindicale. Cît despre lipsurile existente în activitatea comitetului, unele chiar foarte serioase, după cum s-a afirmat în dărea de seamă, adunarea generală a aflat foarte puțin.

Abia cînd s-a trecut la cel de-al doilea punct al ordinii de zi lucrările adunării generale au atins un nivel satisfăcător. Un număr însemnat de membri de sindicat au ținut să-și spună părerea despre activitatea comitetului.

Participanții la discuții au vorbit cu mîndrie despre succesele obținute de colectivul școlii. Ei n-au trecut însă cu vederea nici deficiențele care mai există încă. „Ne bucurăm cu toții — a spus profesorul Filotea Cimpotea — de condițiile minunate create școlii noastre. În fața noastră stau sarcini mari. Partidul ne-a încredințat îndatorirea de cinste, dar și de mare răspundere, de a contribui la formarea profilului moral al viitorilor constructori ai socialismului. În acest scop este necesar să ne îmbunătățim permanent metodele muncii instructiv-educative. Și, în această direcție, un sprijin prețios trebuie să-l dea comitetul sindical de secție. În dărea de seamă s-a vorbit puțin despre această sarcină importantă. Dărea de seamă ar fi trebuit să cuprindă mai ales trei obiective centrale ale activității noastre: munca profesională, pregătirea ideologică și politică a cadrelor didactice și activitatea social-obștească. Tonul ei a fost laudativ. Nu s-au scos în evidență greutățile pe care le mai are încă școala noastră, lipsurile care mai persistă. Noul comitet care va fi ales trebuie să muncească cu mai mult simț de răspundere. În planul său de muncă va trebui să figureze ca obiectiv principal munca pentru îmbunătățirea calitativă a procesului de învățămînt”.

O critică aspră, dar îndreptățită, a adus comitetului sindical de secție tovarășul Nicolae Chesleareanu. „Comitetul sindical de secție nu a muncit ca un organ colectiv — a spus el. Aici este, după părerea mea, izvorul deficiențelor. În viitor va trebui adoptat un stil de muncă care să permită comitetului cuprinderea tuturor sarcinilor. Munca sectară nu aduce nimic bun”.

Numeroși vorbitori și-au exprimat părerea că așt comitetul sin-

dical de secție cît și organizatorul de grupă nu s-au ocupat îndeaproape de întărirea disciplinei.

„Punctualitatea nu este respectată întotdeauna în școala noastră — a spus profesoara Teodora Popa. Dărea de seamă n-a criticat acest neajuns și nici faptul că unele cadre didactice nu-și fac pe deplin datoria cînd sînt de serviciu pe școală. Comitetul sindical de secție ar fi trebuit să ia poziție fermă față de aceste deficiențe. Asemenea probleme trebuie analizate mai des în cadrul grupelor sindicale. Și tot în grupele sindicale va trebui să se discute și atîtudinea cadrelor didactice care nu respectă indicațiile cu privire la supravegherea curățeniei”.

Toate discuțiile purtate de membrii de sindicat s-au desfășurat sub semnul combativității și al exigenței. Cei înscriși la cuvînt au criticat cu curaj lipsurile ce s-au manifestat în perioada la care s-a referit dărea de seamă, au făcut numeroase propuneri care s-au referit la înviorarea întregii activități sindicale, cum sînt cele privind îmbunătățirea muncii de asigurări sociale și cultural-educative, au arătat căile pentru intensificarea acțiunilor de sprijinire a procesului de învățămînt prin organizarea regulată a consfătuirilor de muncă, a interesanțelor și a altor forme de ridicare a nivelului procesului instructiv-educativ.

Adunarea generală a constituit un bun prilej pentru întărirea muncii sindicale, pentru activizarea membrilor de sindicat. Sub îndrumarea organizației de partid, ținînd seama de recomandările făcute în adunarea de membrii de sindicat, noul comitet va reuși să-și aducă din plin contribuția la îmbunătățirea muncii cadrelor didactice de la Școala nr. 36.

M. PAVEL

Realizările membrilor de sindicat

Zilele acestea, în școlile din centrele de comună ale raionului Oaș s-au desfășurat adunările de dări de seamă și alegeri ale grupelor sindicale.

Dărea de seamă ținută cu acest prilej la Școala de 7 ani din comuna Turț, în fața celor 40 de învățători și profesori, ca și discuțiile animate ce au urmat, au reliefat creșterea nivelului procesului de învățămînt ca urmare a îmbunătățirii pregătirii generale, politice și profesionale a cadrelor didactice. Activitatea comisiilor metodice care funcționează în cele două școli de 7 ani din raza comunei (Turț și satul Gherța Mare), sprijinită îndeaproape de conducerea grupei sin-

dicale, a adus o contribuție simțitoare la ridicarea calității lecțiilor, la legarea acestora de viață.

Munca culturală de masă — care a cuprins conferințe, jurnale vorbite, dezbateri variate în cercurile de citit — ca și activitatea artistică concretizată în programele brigăzii artistice de agitație, ale formației de cor și îndeosebi ale echipei de teatru au fost sprijinite în permanență de membrii de sindicat din cele 8 școli ale comunei. Astfel, sub îndrumarea organizației de partid, cadrele didactice din satul Gherța Mare au contribuit printr-o vie agitație vizuală, prin activitatea la punctele de agitație și mai ales în cadrul cercurilor

de citit, la completa colectivizare a satului.

Din discuțiile purtate pe marginea dării de seamă a rezultat că mai sînt încă unele lucruri de făcut în privința continuii îmbunătățirii a activității instructiv-educative și în munca culturală. Astfel, s-a arătat că ar fi bine să se organizeze un lectorat pentru părinții elevilor. De asemenea, legarea mai strînsă a activității culturale de sarcinile economice concrete ale satului trebuie să-i preocupe îndeaproape pe membri de sindicat din școli în perioada ce urmează.

VASILE SĂVINESCU
director, Școala de 7 ani
Gherța Mare, raionul Oaș

În vizită la tinerii profesori

(Urmare din pag. 1)

cute, mutîndu-l singur într-o bancă din fundul clasei.

— N-ai procedat pedagogic — îi arătă soful, explicîndu-i motivele.

Cît am stat la familia Moise am aflat multe lucruri despre elevii lor. Cei doi diriginți își cunosc foarte bine clasele, pe fiecare elev în parte. Mi-au arătat, printre altele, două caiete purtînd fiecare cîte o însemnare: „Caietul dirigințelui”. Erau notate acolo cu mîgălă, începînd de anul trecut — de cînd lucrează cu clasele respective — tot felul de lucruri mari și mici, dar la fel de importante pentru munca unui diriginț: obiectivele planului de acțiuni educative, observații psiho-pedagogice asupra fiecărui elev, trăsăturile principale ale personalității elevilor, situația lor la învățătură, ce goliuri au în cunoștințe și cum trebuie ajutați.

— Presupun multe muncă și răbdare întocmirea unui asemenea caiet, dar nu vă puteți în-

chipui ce importanță are pentru noi, diriginții, cunoașterea sub toate aspectele a fiecărui elev. Cheia succesului în activitatea noastră în asta constă...

Victor Moise are dreptate. Anul trecut, clasa sa a fost fruntașă pe oraș. E un rezultat cum nu se poate mai frumos pentru un profesor tînăr. El arată că a știut să folosească din plin minunatele condiții pe care i le-au creat partidul și statul, să le pună în slujba școlii ca și în slujba înfrumusețării propriei sale vieți.

La Onești sînt mulți învățători și profesori tineri ca soful Moise. Unii au venit abia de anul acesta la școală. Am fost în vizită și la cîțiva din aceștia. Toți se bucură de condiții dintre cele mai bune. Eugenia Me-toni, profesoară de matematici, locuiește într-o garsonieră din cvartalul 2, în Blocul 1. Alături stă una din kolegele ei de facultate. Au venit în aceeași zi la Onești. Atunci, în jurul blocului unde locuiesc erau încă schele, trotuarul din față nu fusese

amenajat, nici blocurile din apropiere terminate. Aproape n-au băgat de seamă cînd totul s-a transformat. Și-au aranjat și ele camerele. Într-o lună au cumpărat un studio, în alta șifonierul... Așa cum de fapt face fiecare cînd are de gînd să se stabilească într-un loc.

În alte două garsoniere s-au instalat Elena Dima, absolventă a Facultății de fizico-matematici din Iași și Aneta Anghelcev, care a absolvit Facultatea de biologie la Cluj. S-au cunoscut abia la Onești și acum sînt și vecine și bune prietene.

Îmi pare rău că timpul nu mi-a permis să bat la ușa celor aproape 200 de apartamente în care locuiesc învățătorii și profesorii școlilor din Onești. Îmi pare rău că nu pot bate la ușa celorlalte sute și sute de apartamente, din alte colțuri ale patriei. Sînt sigură că în fiecare loc aș fi cunoscut tineri minunați, care, plini de încredere, au pornit să-și clădească o viață fericită, aș fi văzut grija statului față de ei.

INV. PETRE GHEORGHE — Buziași, raionul Răcari.

Recomandabil este să ne adresăm copiilor — la lecții și în alte împrejurări — cu numele lor de familie. În orice caz este greșit a ne adresa unora din ei cu numele de familie, iar altora așa cum li se spune acasă, căci aceasta ar putea crea nemulțumire celor dinții, vîzînd că profesorul are preferințe, că este mai apropiat de anumiți elevi.

PROF. NAE ANTONESCU — com. Terbești, raionul Carei.

Deși în scrisoarea care însoțește recenzia dvs. privind lucrarea „Romina literară” de I. Coteanu menționați că veți ține seama de cerințele cititorilor căroro li se adresează gazeta noastră, modul cum ați redactat materialul trimis nu confirmă aceasta.

Articolul dvs. tratează, pe larg, probleme de strică specialitate și nu cuprinde nici o referire la modul cum poate fi folosită lucrarea respectivă de către profesori, în școală.

Pe de altă parte, unele din ideile formulate în materialul dvs. sînt discutabile. De exemplu, deși după cum bine știți pentru fiecare din cele trei ipoteze privind apariția limbii romine literare pot fi aduse numeroase argumente pro și contra, dvs. optați pentru una din ele fără să considerați necesară o argumentare convingătoare.

PROF. CORNELIU D. ILIESCU — Complexul școlar Predeal.

Aprecierile dvs. din articolul intitulat „Un nou material în ajutorul lecțiilor de istorie antică” ne par sumare și cam priplite. (Dovadă, însăși eroarea care s-a strecurat în material și pe care v-ați grăbit s-o reparați prin scrisoarea trimisă ulterior). Considerăm că ar fi bine să analizați lucrarea respectivă după ce o veți folosi un timp mai îndelungat în munca la clasă, atunci cînd și opinia dvs. va fi mai bine cristalizată și cînd veți avea posibilitatea să arătați și cum poate fi uti-

lizați cu succes un astfel de material în predarea lecțiilor de istorie antică.

Răspuns unor întrebări

Dacă indemnizația de dirigințe se reduce în timpul anului școlar în cazul cînd numărul elevilor se micșorează față de cel de la începutul anului?

Indemnizația de dirigințe se stabilește în raport cu numărul elevilor înscriși la începutul anului școlar. În timpul anului școlar această indemnizație nu se micșorează și nici nu se majorază în cazul cînd numărul elevilor diferă de numărul celor înscriși la începutul anului.

Cum se stabilește obligația didactică de predare săptămînală a cadrelor didactice care predau două sau mai multe discipline cu obligații didactice de predare diferite (18 ore, 20-21 ore, 24-30 ore)?

Obligația de predare a profesorilor care își completează norma cu ore de la obiecte cu sarcini de predare diferite este aceea prevăzută pentru obiectul la care i s-au repartizat cel puțin 2/3 din obligația săptămînală de ore.

De exemplu, dacă un profesor care are cel puțin 12 ore la o disciplină cu obligația de 18 ore săptămînală își completează norma pînă la 18 ore de la discipline a căror obligație este de 20-21 ore sau 24-30 ore, se consideră că are norma completă de 18 ore săptămînală ca și cînd norma ar fi formată din ore de la discipline a căror obligație este 18 ore săptămînală. În cazul cînd aceluiași profesor i se atribuie 9 ore de la o disciplină cu obligația de 18 ore (deci 1/2 normă) și 12-15 ore de la disciplina de cunoștințe industriale și lucrări practice sau studii de mașini și aplicații practice (ceea ce reprezintă tot 1/2 normă), atunci se consideră că are o normă completă, formată din obiecte cu obligații de predare diferite. Salarizarea în acest caz se va face pentru 1/2 normă la salariul de profesor, iar pentru cealaltă 1/2 de normă la salariul de maistru-instructor.

In atenția

educatoarelor, învățătorilor și profesorilor înscriși la examenul de gradul II și a educatoarelor din grădinițele sezoniere înscrise la examenul de definitivat în anul școlar 1960-1961

Sesiunea de examene pentru obținerea gradului II va avea loc între 3-15 ianuarie 1962. În aceeași perioadă va avea loc și examenul de definitivat pentru educatoarele din grădinițele sezoniere.

Educatoarele, învățătorii și profesorii înscriși pentru examenul de gradul II și educatoarele din grădinițele sezoniere înscrise pentru examenul de definitivat se vor prezenta la Institutul inter-

regional de perfecționare de care aparțin regiunile în care lucrează, cu următoarele excepții:

a) profesorii din regiunile Brașov și Mureș-Autonomă Maghiară (în afară de cei de limba romînă), se vor prezenta la I.I.P.C.D. Cluj, iar profesorii din regiunea Ploiești (în afară de cei de limba romînă), se vor prezenta la I.I.P.C.D. București;

b) învățătorii din regiunea Oltenia se vor prezenta la comisia numită pentru această regiune.

Demonstrații practice la o lecție de botanică în serele stațiunii experimentale hortivilticole din Fălticeni

PRODUCTIA - O ÎNALTĂ ȘCOALĂ

URIAȘUL DIN ONEȘTI

Tot mai numeroase sînt grupurile de elevi ai școlilor noastre care vizitează marile obiective industriale ale patriei. Tot mai adesea noi, profesorii, îi facem să cunoască această măreață școală a muncii, a creației puse în slujba poporului.

Aceste vizite pot fi pentru fiecare dintre ei o minunăție și pasionantă școală, un tezaur de învățăminte, o înaltă lecție de comportare comunistă față de muncă, de eroism. Cu atât mai multe, mai puternice vor fi învățămintele și impresiile elevilor cu cît profesorii cunosc mai bine mărețele înfăptuiri ale anilor noștri de construcție socialistă și știu să le vorbească, cu competență și înflăcărare, despre ele.

Ne îndreptăm, bunăoară, spre Complexul petrochimic de la Borzostii-Onești, care se întinde pe o distanță de circa 5 km. Acest gigant al industriei noastre, creație a anilor puterii populare, cuprinde patru mari obiective industriale — o termocentrală modernă, un combinat chimic pentru valorificarea marilor zăcăminte de sare din regiune, o rafinărie și un combinat de cauciuc sintetic și produse petrochimice. Să ne oprim numai la acesta din urmă, cel mai recent născut dintre uriașii petrochimiei noastre — și veți vedea ce comoară de cunoștințe, de impresii pot aduna elevii noștri aici.

Înainte de a pătrunde în secțiile Combinatului, dotate cu cele mai moderne utilaje și agregate de înaltă tehnicitate, produse în Uniunea Sovietică și în țara noastră, să facem o mică incursiune cu caracter istoric. Prima țară producătoare de cauciuc sintetic a fost Uniunea Sovietică. Încă în anul 1932 s-au construit aici primele trei uzine de cauciuc sintetic. Pe vremea aceea, în țara noastră nici nu putea fi vorba de așa ceva. Sarcina de a construi o uzină de cauciuc sintetic s-a pus abia acum, în anii puterii populare. Industrializarea socialistă a țării noastre necesită, printre alte produse principale, o cantitate uriașă de plăci, tuburi din cauciuc, garnituri, roți și valțuri cauciucate, anvelope și camere de aer etc. Fabricarea acestora impune realizarea unei producții anuale de zeci și zeci de mii de tone de cauciuc. Tocmai în scopul acoperirii acestor cerințe s-a înălțat marele combinat de cauciuc sintetic de la Onești.

În Directivile Congresului al III-lea al partidului se arată că uzina de cauciuc sintetic de la Onești, cu o capacitate anuală de circa 50.000 tone, va valorifica drept materie primă gazele petroliere. Acestea îi sînt furnizate de rafinăria din Onești, construită și ea în ultimii ani și utilată cu cele mai moderne instalații pentru cracarea catalitică, fracționarea și purificarea gazelor.

Fiecare dintre secțiile uriașei uzine de cauciuc de la Onești dă o imagine atât de impresionantă a forței pe care o stăpînește tehnica modernă, încît uneori ești tentat să crezi că te afli în fața materializării unei lucrări științifico-fantastice. Și totuși, în toată această instalație gigantică, care l-ar face să se simtă slab și neputincios chiar și pe celebrul doctor Faust, se petrec procese cunoscute, din lecțiile de laborator, fiecărui elev care studiază chimia organică.

Să vizităm, în ordinea fluxului tehnologic, secțiile cele mai importante ale combinatului. Prima etapă: gazele petroliere primite

de la Rafinăria nr. 10 Onești sînt depozitate în uriașe rezervoare sferice, de sute și mii de m³ fiecare. Aceste rezervoare constituie mindra constructorilor și monterilor romîni, deoarece asemenea utilaje nu s-au mai construit pînă acum la noi în țară. Gazul metan este transportat apoi, sub formă lichidă, prin conducte, în secția pentru dehidrogenare catalitică. Aci dintr-o hidrocarbură saturată se ajunge la hidrocarburi nesaturate, elemente de importanță primordială, necesare sintezei cauciucului și maselor plastice.

Gazele rezultate sînt trecute apoi printr-o serie de instalații de separare și purificare avansată. Unele din acestea — propilena și butilenele — intră apoi în procesul de sinteză a cauciucului și materialelor plastice. Astfel, din propilenă și benzen se obține izopropilbenzenul care, prin dehidrogenare, dă metilstirena, unul din componenții principali ai cauciucului sintetic și produsul de bază obținut din sinteza polistirenului. Al doilea component principal al cauciucului sintetic este butadiena. Ea se obține prin tratarea butilenei.

În faza următoare are loc polimerizarea — transformarea moleculelor mici de butadiene și metilstiren în molecule uriașe (macromolecole) de cauciuc sintetic. Ea are loc în secții și instalații complet automatizate. Separarea cauciucului și tragerea lui sub formă de foi, în vederea ambalării și transportului la uzinele prelucrătoare constituite obiectul altei secții modern utilizate și complet automatizate.

În rest, prin oxidarea izopropilbenzenului se obțin fenol și acetona, două produse extrem de valoroase pentru industria de lacuri și vopsele și pentru industria materialelor plastice.

Înțelegerea complicatelor fenomene fizice și chimice care au loc în aceste instalații va fi mult ușurată de întocmirea unor scheme de principiu în care trecem în același rînd denumirea principalelor secții, reacția chimică ce se produce și produsele intermediare obținute. În felul acesta pot fi ilustrate cele mai importante reacții și procedee industriale de fabricare predate la lecțiile de chimie organică. În același timp putem demonstra faptul că și pe scară industrială, ea și în laborator este necesară aplicarea cu cea mai mare grijă a formulelor pentru a asigura o calitate cît mai ridicată a produsului finit. Aici însă intervine rolul hotărîtor al automatizării. Aparatele de mare precizie care măsoară și controlează neobosite toți parametrii (presiune, temperatură, concentrație etc.) comandă automat diverse sisteme de robinete care reglează debitul, temperaturile, presiunile etc. Toate îi pun la dispoziție și profesorului de fizică posibilități vaste pentru a ilustra cu exemple convingătoare numeroase teme din mecanică, electromecanică, hidrodinamică, optică, termotehnică etc.

Pentru elevii clasei a IX-a, de exemplu, care studiază mecanica fluidelor, sînt de un interes deosebit aparatele diferențiale pentru măsurarea debitelor mari sau aparatele pentru măsurarea nivelelor cu ultrasunete și izotopi radioactivi. Pentru cei din clasa a X-a, care studiază electricitatea, prezintă mult interes termometrele cu rezistență electrică, diferitele relee pentru transmiterea la distanță a măsurătorilor etc.

Dar factorul hotărîtor, stăpîn al acestei minuni a tehnicii moderne sînt oamenii, muncitorii. În majoritate tineri, pînă mai ieri încă pe băncile școlilor tehnice, ei au astăzi o pregătire aproapă de aceea a inginerilor. Numai cu asemenea cunoștințe poți conduce fără greș, de la tabloul de comandă, un proces tehnologic atât de complex. Tineri asemeni fruntașilor în producție Alexandru Roșega, Mitică Leu, Elena Filimon sau Constantin Obreja cunosc „cu ochii închiși” giganticele agregate. De sus, de pe platformele instalațiilor la 40-50 de metri înălțime, sau de jos din fața tablourilor de comandă, ei reglează, pulsează după pulsație, viața acestei uriașe uzine. Chipul, întreaga comportare a acestor eroi ai zilelor noastre, îi fac pe elevii să înțeleagă mai profund înalta și mindra semnificație pe care o are titlul glorios de muncitor al unei cetăți a industriei noastre socialiste.

Acesta este modelul omului înaintat din operele scriitorilor noștri contemporani, tovarășe profesor de limba romină, tovarășe diriginte, pildă vie de comportare etică, stăpîn al științei și tehnicii înaintate, așa cum dorim să-i creștem și să-i educăm pe fiecare dintre elevii noștri.

Prof. ing. GH. VLĂNTOIU

O EXCURSIE DE NEUITAT

Profesorii Școlii medii „Al. Papiu Ilarian” din Tirgu Mureș se străduiesc să valorifice din plin la lecțiile din acest an școlar roadele excursiilor efectuate în cursul vacanței de vară.

La multe lecții de fizică sau chimie, de științe naturale, de geografie sau de literatură se fac referiri la cele văzute de elevi îndeosebi cu prilejul excursiei în circuit cu tema „Să cunoaștem realizările regimului nostru democrat-popular și frumusețile patriei noastre dragi”.

Cu cît a devenit mai interesant studiul fizicii și al cunoștințelor privind producția industrială, cînd ele se leagă de ceea ce au văzut elevii și de explicațiile primite de ei la uzinele metalurgice din Cîmpia Turzii, la fabrica de sticlă din Turda sau pe șantierul termocentralei din raionul Luduș!

Nenumărate sînt de asemenea lecțiile de fizică, de educație cetățenească și de literatură, care se referă la vizitele făcute în cetatea de foc a Hunedoarei.

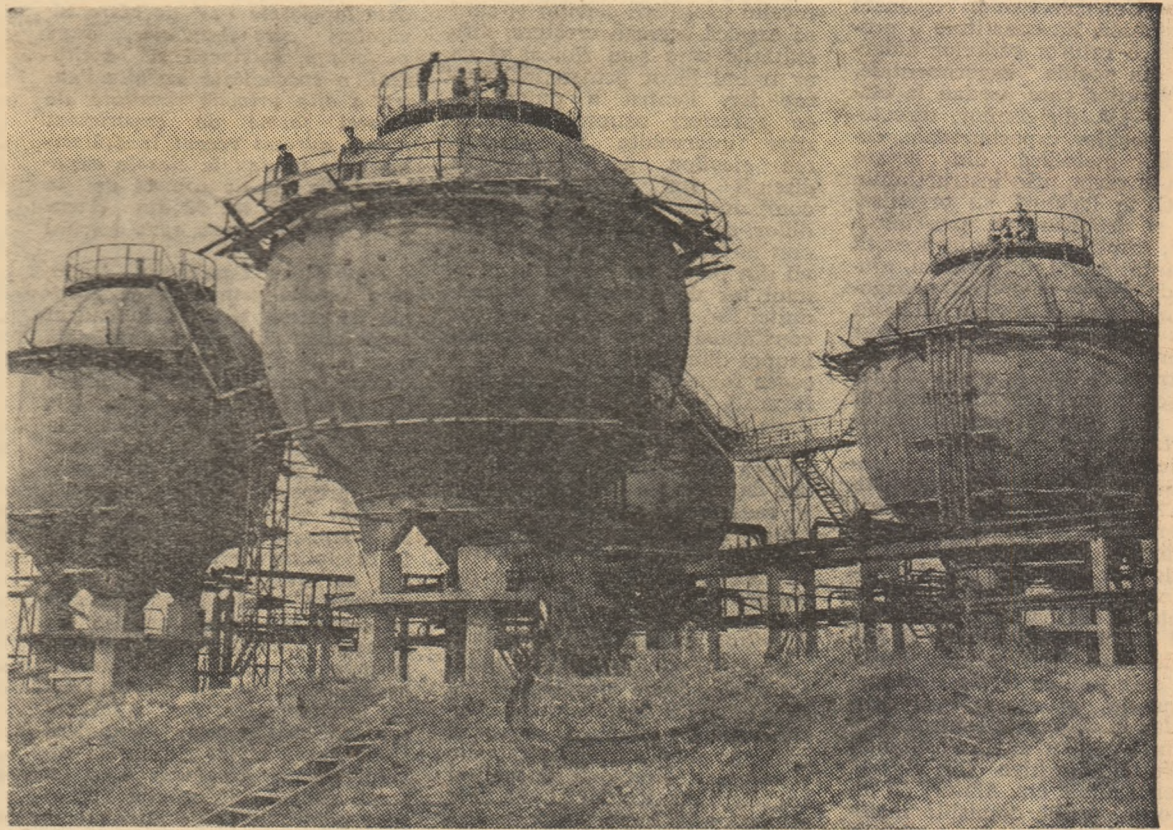
La lecțiile de geografie economică a patriei au fost folosite larg cunoștințele elevilor privind valorificarea bogățiilor minerale, căpătate cu prilejul vizitelor la centrul minier Baia de Arieș, la Roșia Montană, în Valea

Jiului și la Brad. Elevii au relatat pe larg despre tehnica nouă aplicată în industria extractivă. De asemenea, lecțiile despre căile de comunicație ale țării vor da elevilor prilejul să vorbească despre drumurile străbătute pe căile ferate și pe șoselele țării și să-și exprime încă o dată admirația pentru măiestria constructorilor liniei Bumbăști-Livezeni.

Deosebit de utile s-au dovedit în cadrul lecțiilor de științe naturale cunoștințele cu privire la viața plantelor și animalelor, cunoștințele acumulate de elevi cu prilejul vizitei la parcul dendrologic și la colțul zoologic din Simeria. Datorită faptului că profesorii au utilizat exemple concrete referitoare la plantele și animalele văzute în timpul acestei vizite, multe noțiuni privind ciclurile de creștere și asimilația plantelor, adaptarea la mediul a organismelor etc. au devenit mult mai accesibile.

S-a terminat de mult excursia efectuată în această vară de elevii Școlii medii „Al. Papiu Ilarian” din Tirgu Mureș. Dar amintirea ei trăiește și rodește aproape în fiecare lecție, în fiecare dintre activitățile extrașcolare ale elevilor.

N. URȘU

Onești: uriașele rezervoare sferice în care este păstrat gazul petrolier înainte de prelucrarea în secțiile combinatului de cauciuc

• ȘTIRI • ȘTIRI • ȘTIRI •

În curînd elevii ultimei clase a școlii pedagogice din Deva își vor începe munca didactică.

Acum pregătindu-se să-l înarmeze pe viitorii lor elevi cu cît mai multe cunoștințe legate de activitatea oamenilor muncii din țara noastră pentru desăvîrșirea construcției socialiste, ei discută pe larg la lecțiile de metodică, sub îndrumarea profesorilor de specialitate, despre felul cum vor folosi în acest scop excursiile pe care le-au făcut de curînd la marile cetăți industriale. Trei colective de elevi au elaborat în acest scop referate privind posibilitățile de

utiliza în predarea lecțiilor la clasele I-IV observațiile făcute și cunoștințele acumulate cu prilejul vizitelor întreprinse la Combinatul siderurgic din Hunedoara, la uzina de semiconductori de la Calan, la minele din Lupeni și Ghelar, la Atelierele C. F. R. Simeria.

Învățămintele de mare preț pentru predarea cunoștințelor agricole și lucrărilor practice au putut să-și însușească viitorii învățători în cadrul vizitei întreprinse la gospodăria agricolă de stat din Mintia, unde se aplică în producție cele mai noi metode agrozootehnice și sînt utilizate mașini agricole

și agregate dintre cele mai perfecționate.

GH. PÎNTEA

Unul din tablouri înfățișează cu multă vigoare un aspect de muncă la „Tehnofrig” din Cluj, altul culesul recoltei pe ogoarele unei gospodării agricole colective, al treilea surprinde peisajul industrial grandios al Combinatului chimic din orașul Victoria... Sînt cîteva dintre nenumăratele picturi, desene și sculpturi pe care le-au lucrat în ultimul timp elevii școlilor medii de arte plastice din Cluj. Marea majoritate a acestor lucrări înfățișează aspecte ale construcției socialis-

te, ale vieții noi a oamenilor muncii din patria noastră și sînt rodul excursiilor de documentare.

Emoția pe care au resimțit-o viitorii artiști plastici cunoscînd mărețele înfăptuiri ale anilor de democrație populară marile cetăți industriale, munca plină de abnegație și eroism a fruntașilor în producție, i-a făcut în același timp să înțeleagă mai profund răspunderea pe care o are creatorul unei opere plastice în prezentarea realistă, la un înalt nivel artistic, a aspectelor esențiale ale vieții noi a patriei noastre.

A. VULPESCU

Urmărind cu atenție experimentul

Experimentarea predării cu profesori specialiști la clasele I-IV — problemă deosebită însemnată, care se află în strinsă și directă legătură cu măsurile luate pentru trecerea la învățământul general și obligatoriu de 8 ani — constituie în etapa actuală una dintre principalele preocupări ale Ministerului Învățământului și Culturii. Concomitent cu grija manifestată pentru cit mai buna îndrumare și organizare a experimentului, Ministerul Învățământului și Culturii acordă o deosebită atenție culegerii de date și observații care vor putea duce la concluzii științifice privind eficiența acestui sistem de predare în clasele I-IV.

În acest scop, în cadrul Ministerului s-a organizat o comisie centrală care cuprinde numeroși specialiști, învățători și profesori, lucrători din Ministerul Învățământului și Culturii, lectori de la I.P.C.D. București, cercetători de la Institutul de Științe Pedagogice. Totodată, sub îndrumarea comisiei centrale, pe plan regional și raional s-au organizat colective largi de învățători și profesori de la clasele experimentale, inspectori de la secțiile de învățământ și cultură, directori de școli etc. Folosind o întreagă diversitate de căi și metode, aceste colective urmăresc modul cum se desfășoară experimentul sub multiplele lui aspecte.

Bineînțeles însă că sarcina de a urmări modul cum se desfășoară experimentul nu se oprește numai la nivelul comisiei centrale și al colectivelor regionale și raionale. Ea constituie o problemă a tuturor cadrelor didactice din școlile experimentale. Profesorilor care predau la clasele I-IV, diriginților, directorilor școlilor experimentale, comisiilor metodice din aceste școli le revin, prin instrucțiunile M.I.C. în legătură cu organizarea și desfășurarea experimentului, sarcini multiple în această privință. Astfel, dirigințului, ajutat de întreg colectivul pedagogic al clasei, îi revine obligația de a urmări în mod organizat și sistematic dezvoltarea elevilor, pentru a alcătui la sfârșitul anului școlar caracterizarea fiecărui elev și a întregii clase. Directorul face parte de drept din colectivul care studiază experimentul și, în această calitate, participă la desfășurarea cercetării experimentale, la organizarea lucrărilor scrise de control, a sondajelor orale, la diferite ședințe organizate în acest scop în școala sa. El organizează în cadrul școlii interesele și lecții deschise între cadrele didactice care predau la clasele experimentale și învățătorii care predau la clasele de control, constăturii pentru analiza muncii instructiv-educative din clasele experimentale etc. Alături de directorul școlii, comisiile metodice participă și ele la urmărirea experimentului, la întocmirea situațiilor generale, a tabelor și situațiilor statistice, sprijină organele care centralizează datele privind desfășurarea experimentului.

Pentru a se putea trage concluzii definitive în legătură cu experimentul este bineînțeles necesar să se înregistreze cu grijă întregul material factual în vederea studierii lui pe parcurs și a generalizării lui ulterioare. Din acest material se va vedea dacă în noile condiții ale predării a crescut calitatea cunoștințelor și deprinderilor dobândite de elevii în clasele I-IV, dacă a sporit interesul lor pentru învățatură, dacă s-a îmbunătățit educarea lor în spirit comunist, dacă s-a îmbunătățit din punct de vedere metodic munca cadrelor didactice care predau la clasele experimentale, dacă va dispărea așa-zisul „prag” dintre clasele a IV-a și a V-a, dacă lucrând pe baza acestui sistem de predare cadrele didactice pot fi rațional utilizate. Pentru a se putea ajunge la concluzii întemeiate în aceste direcții este necesar ca în școli să se observe în mod sistematic desfășurarea întregului proces instructiv-educativ la clasele experimentale în comparație cu clasele de control, să se studieze lucrările elevilor (caietele, desenele, articolele de la gazetele de perete etc.) documentele școlare (planuri calendaristice, situații trimestriale, jurnalul de observații al dirigințului etc.), lucrările speciale de control, convorbiri cu părinții, cu cadrele didactice etc.

În luna ianuarie, secțiile de învățământ și cultură regionale vor organiza consfătuiri de analiză a muncii desfășurate la clasele experimentale. Cu acest prilej cadrele didactice care predau la aceste clase vor arăta ce rezultate au obținut în primul trimestru, în ce măsură a crescut nivelul pregătirii elevilor și cum se explică această creștere, dificultățile care s-au ridicat și ce ar trebui făcut pentru înlăturarea lor. Pentru a putea face aprecieri asupra schimbărilor intervenite în pregătirea elevilor, participanții la discuții vor utiliza analiza comparativă a notelor și mediilor, se vor referi în mod concret la felul cum au evoluat elevii din punct de vedere al nivelului lor de cunoștințe, al conduitei lor. Tot în cadrul acestor consfătuiri se vor face aprecieri asupra diferitelor metode și procedee folosite în activitatea desfășurată la catedră de către cadrele didactice de la clasele experimentale și de către diriginți, asupra eficacității acestora, se vor da exemple concrete de lecții reușite, de activități cu efect educativ mai importante. Se va arăta totodată ce laturi pozitive au rezultat din desfășurarea experimentului, ce probleme se mai ridică pentru îmbunătățirea pe viitor a acestuia.

Studiind și analizând toate aspectele, toate problemele pe care le ridică desfășurarea experimentului, membrii comisiei centrale, ai colectivelor regionale și raionale, directorii de școli și cadrele didactice vor aduna date și observații importante, menite să ducă la concluzii documentate la sfârșitul perioadei de experimentare. Aceasta va însemna o contribuție de seamă la lămurirea problemelor legate de trecerea la școala de 8 ani.

În secția de copii a bibliotecii raionale din Tecuci micii școlari petrec împreună multe după-amieze plăcute

Predarea cu învățători specializați pe obiecte

On numeroase școli din țară se desfășoară experimentul predării cu profesori specialiști la clasele I-IV. Alături de acesta, Ministerul Învățământului și Culturii a inițiat și o altă formă a experimentului — aceea în care diferitele obiecte sunt predate la clasele I-IV de către învățători care și-au ales, după preferință, înclinații și aptitudini, o specialitate sau alta. Pentru a afla primele rezultate ale acestei forme de experiment ne-am adresat recent învățătorilor care predau la clasele experimentale și de control de la Școala medie nr. 32 din București. Iată ce ne-au spus aceștia:

Tov. Elena Danielescu. Acum, când primul trimestru se apropie de sfârșit și când, în cadrul experimentului, am adunat deja o serie de observații, cred că ne putem pronunța asupra unor din avantajele și dezavantajele lui. Eu predau matematica la toate clasele I-IV. Ce am observat privind lucrurile prin prisma propriei mele munci? Atunci când, ca învățătoare la o singură clasă, predam toate disciplinele prevăzute de planul de învățământ pentru clasa respectivă, nu le puteam pregăti pe toate în aceeași măsură, cu aceeași conștiinciozitate. Când predam desenul sau muzica aveam impresia că elevii mei nu au talent. De fapt, adevărul este că lecțiile mele de muzică și de desen nu se ridicau la nivelul celorlalte pentru că eu însumi nu am aptitudinile necesare pentru a preda cu succes aceste obiecte. În schimb, elevii învățau bine matematica, pentru că aceasta era disciplina mea preferată și pentru că în pregătirea lecțiilor de matematică depuneam mai multă stăruință. Acum muzica și desenul sunt predate de alți învățători, mai pricepuți și am observat că foștii mei elevi au făcut progrese vizibile la aceste obiecte. În schimb mie mi-a rămas mai mult timp pentru a mă ocupa cu toată seriozitatea de matematică. Având posibilitatea să adăncesc mai mult conținutul și metodică predării acestei discipline, nivelul științific al lecțiilor pe care le țin a crescut.

Tov. Maria Strungaru. Într-adevăr, predarea unei singure discipline — sau a câtorva înrudite — îți dă posibilitatea să aprofundezi cunoștințele din materia pe care o predai. Eu predau limba română la clasa I, desenul la toate clasele și caligrafia la două clase. Având de predat numai aceste obiecte am studiat mai multe materiale științifice, am consultat lucrări metodice, am participat la ședințele comisiei metodice și ale cercului pedagogic al profesorilor de desen, am asistat la ore de

desen ținute de profesori — într-un cuvânt, m-am pregătit mult mai bine decât aș fi putut s-o fac atunci când predam toate disciplinele la o singură clasă.

Tov. Maria Mihăileanu. Sint de acord că atunci când învățătorilor le revine obligația de a preda numai anumite discipline ei asigură lecțiilor un nivel mai ridicat. În legătură cu aceasta în practică se ridică însă o problemă pe care așa numi-o de organizare. Nu întotdeauna învățătorului i se poate asigura la clasele I-IV o normă completă prin numărul de ore pe care le oferă o singură disciplină sau chiar două. Eu, de exemplu, trebuie să predau limba română, istoria, geografia și lucrul manual. În felul acesta situația mea nu este cu mult diferită față de aceea a învățătorului care predă toate disciplinele. La fel ca și el trebuie să-mi dispersez eforturile în mai multe direcții, pentru pregătirea mai multor obiecte, lăsând la o parte faptul că sint și dirigință.

Vreau să mă mai refer și la un alt aspect. Atunci când învățătorul predă toate disciplinele, se întâmplă uneori ca el să-și permită unele abateri de la prevederile orarului. Dacă își dă seama, de exemplu, că la matematică elevii nu au înțeles prea bine un exercițiu, atunci mai sacrifică puțin dintr-o oră de desen — să zicem — pentru a consolida cunoștințele de matematică. Trecerea la predarea de către mai mulți învățători care dau, fiecare în parte, atenția cuvenită diverselor obiecte ne obligă la o disciplină mai riguroasă, ne impune să utilizăm mai rațional minutele fiecărei ore și să nu insistăm mai mult la predarea anumitor cunoștințe în detrimentul altora.

Tov. Viorela Sepeșeanu. Propria mea experiență confirmă afirmațiile celor care au arătat că obligația de a preda numai anumite discipline ridică nivelul învățământului la clasele I-IV. Mă voi referi la unul din cele trei obiecte pe care le predau — la muzică.

Mie îmi place muzica și m-am bucurat atunci când am aflat că o voi preda. Având mai mult timp să mă pregătesc, acum când nu mai predau decât trei obiecte, am urmat un curs de cunoștințe muzicale. M-am sfătuit cu un profesor de la Institutul pedagogic, am asistat la lecțiile unor profesori de muzică și în scurt timp am avut satisfacția de a recunoaște roadele acestor strădanii în interesul elevilor pentru orele de muzică, în progresele înregistrate de ei la acest obiect.

Predarea cu învățători specializați contribuie, după părerea mea, și la o mai justă notare a elevilor. Uneori, când predau toate obiectele, învățătorii sint

tentați să dea note mari unor elevi la anumite discipline la care aceștia nu sint prea bine pregătiți. Fenomenul se explică prin aceea că sint influențați în notare de buna pregătire a elevilor respectivi la disciplinele preferate lui. Așa, de exemplu, dacă un elev învață bine la matematică și învățătorului îi place mai mult matematica, atunci elevul ia, să zicem, 10 la matematică și aceeași notă și la desen, deși pentru desen merită poate 7 sau 8. În cazul când predă numai anumite obiecte, învățătorul notează elevii într-un mod mai obiectiv, fiind seama numai de cunoștințele pe care le dovedesc ei la obiectele respective. Totuși, posibilitățile de a devia se mențin — desigur, în proporții reduse.

Tov. Smaranda Cristescu. Eu predau toate obiectele la o clasă de control — la clasa a IV-a. Deocamdată consider că este prematur să compar rezultatele mele cu cele obținute la clasele experimentale. Am impresia că, în general, la anumite discipline elevii mei se află la același nivel cu cei de la clasa experimentală. Trebuie să spun însă că pentru a-i menține la acest nivel este nevoie să fac un efort mult mai mare decât în anii trecuți. Pe de altă parte vreau să mărturisesc că chiar în condițiile în care strădaniile mele le depășesc cu mult pe cele obișnuite, la anumite discipline, cum sint desenul și lucrul manual, rezultatele nu sint tocmai mulțumitoare. Deși muncesc mult, nu am aptitudinile și priceperile necesare pentru a realiza lecții care să mă mulțumească.

La clasele de control există o diferență vizibilă față de clasele experimentale în ceea ce privește disciplina. Învățătorul care stă în permanență între copii reușește să mențină o disciplină mai bună decât la clasele experimentale, unde se perindă, la fiecare oră, învățătorii diferiți, cu exigențe diferite.

Tov. Viorela Bălan. Observațiile pe care am prilejul să le fac comparând rezultatele dobândite la clasele experimentale și la clasele de control m-au dus la concluzia că predarea cu învățători specializați dă rezultate mai bune decât predarea cu un singur învățător. Și eu predau la o clasă de control, la clasa a III-a, și am observat că oricât de mult m-aș strădui munca mea nu va putea avea la toate obiectele aceeași calitate ca munca învățătorilor specializați. Oricare ar fi concluziile la care va duce experimentul, consider că cel puțin la educația fizică, desen, caligrafie, muzică se cer profesori sau învățători specializați, oameni cu aptitudini necesare pentru predarea acestor discipline.

În plină activitate la cercul de chimie al Școlii medii „Gheorghe Lazăr” din Capitală

OPINII DESPRE MANUALE

Manualul de limba română pentru clasa a VII-a (literatură)

Manualul de limba română (literatură) pentru clasa a VII-a s-a impus încă de la prima ediție printr-o serie de calități. În adevăr, materialul (bogată și variată) este cu meșteșug tălmăcit în notițele explicative, iar întrebările sînt astfel formulate și conduse, încît esențialul, tîlcul textului în discuție, să iasă limpede la lumină. Iată de ce manualul este de un real folos nu numai pentru elevi, dar și pentru profesori, căroră, de multe ori, nu le rămîne — la predare — decît să adapteze lecția la nivelul clasei.

Dar nu numai atît. Manualul sugerează profesorului anumite metode de predare. Utilitatea și eficiența acestor metode se constată în mod vădit cu fiecare operă literară prezentată de autorii manualului. Orientarea justă în conținutul de idei al operei se realizează pe calea cea mai directă și mai sigură, pe calea intuiției. Toate comentariile merg riguros pe concret. Nimic teoretizant și abstract. Nu se iese în afara textului (și din acest fapt avem de învățat noi, profesorii) decît atunci cînd acest lucru este cu totul necesar, impus de situații (cînd unele concluzii și generalizări se desprind mai lesne și se fixează mai solid prin compararea fenomenelor).

Toț ca dovadă a preocupărilor și capacității autorilor de a pune la îndemîna profesorilor și a elevilor un manual de bună calitate este faptul că, deși această metodă a lucrului pe concret este caracteristică și generală în toate notițele explicative, se evită cu multă îndemînare căderea în păcatul stereotipului și al șablonului. Urmînd consecvent calea intuiției și a afirmațiilor argumentate, metoda de prezentare și de analiză a operei nu este monotonă. Așa, de exemplu, în prezentarea fragmentului „Călugărenii”, autorii ne fac să vedem totul prin prisma concepției istorice a lui Bălcescu: „Intenția lui N. Bălcescu era să-l dea prin această evocare un exemplu de patriotism...”; „N. Bălcescu știe să prezinte gradul amănunțel...”; „N. Bălcescu participă cu tot sufletul la ceea ce descrie...”; „N. Bălcescu insistă asupra contrastului dintre căpeteniile celor două armate”.

Citatele, alese cu pricepere și puse la locul lor, fac ca această notiță explicativă să fie o adevărată cheie pentru pătrunderea textului ce se analizează, dar și în ceea ce privește conturarea personalității scriitorului.

Deși se merge tot pe concret, metoda autorilor manualelor este alta cînd e vorba de prezentarea schiței „Arendașul român”. Aci totul se concentrează asupra personajelor, iar citatele folosite conduc tocmai la crearea portretului moral al acestora. De asemenea, altul este drumul în analiza poeziei „Împărat și proletar”, altul în „Urgent!”, întotdeauna însă la adăpostul sigur al intuiției directe.

O altă calitate a comentariilor făcute de autori este că ele — în ansamblul lor — urmează o cale progresivă, atît în ceea ce privește volumul explicațiilor, cît și nivelul lor de redactare. De la forma simplă în care ne apare comentariul la „Iubește țara ta” (cu care se deschide manualul) și pînă la aceea de la „Cetatea de foc” (care se află către sfîrșitul cărții) se poate urmări un adevărat proces de evoluție, în toată desfășurarea lui. Autorii l-au ajutat pe elev să meargă pe o scară ascendentă, care l-a eliberat (puțin cite puțin, dar încă nu definitiv) de gîndirea numai pe concret.

Rămînînd mai departe pe linia intuitivă (sprijinirea pe textul literar) către sfîrșitul anului manualul începe să-i învețe pe elevi a-și lua zborul către abstract și general. Li învață să asocieze, să tragă concluzii și să generalizeze. Îi pregătește deci pentru învățămîntul profesional și mediu, unde îi așteaptă un orizont mai larg, care le pretinde o nouă metodă de muncă și un fundament apercceptiv consolidat.

Prim aceste calități ale manualului profesorul însuși este ajutat, pe de o parte să se orienteze just

în problemele pe care le ridică fiecare text, iar pe de alta, să se mențină pe linia pedagogic-didactică impusă de specificul de vîrstă al elevilor.

Toate acestea arată, după părerea noastră, că autorii manualului au reușit să rezolve partea cea mai grea a problemei. Cu toate acestea, lucrarea lor nu e lipsită de unele scăpări.

Ar fi fost foarte util ca noua ediție a manualului să fi fost întinerită cu mai multe și mai reprezentative texte care să reflecte realitatea zilelor noastre. Este drept că ediția anterioară cuprindea un număr destul de mare de asemenea texte, luate din literatura nouă. La data respectivă ele prezentau, în adevăr, o imagine de ansamblu aproape completă a drumului străbătut de poporul muncitor sub conducerea partidului după 23 August 1944. Acum însă, această imagine e mult limitată, necuprinzătoare, căci ritmul în care se dezvoltă astăzi viața în țara noastră face ca unele aspecte, nu de mult tipice, să fie depășite.

Desigur, e absurd să ceri un manual de școală să meargă în pas cu cotidianul. Dar oglindirea faptelor esențiale nu este ceva peste putință. Cel puțin la o nouă editare. Dovadă, faptul că la pag. 5, ediția 1961, cuprinde o ilustrație care oglindește un asemenea eveniment apropiat; că la pag. 171 s-a introdus o poezie care reflectă o importanță și acută problemă a contemporaneității: lupta popoarelor pentru eliberarea de sub jugul colonial. Dar numai atît nu e de ajuns.

De asemenea, nu ni se pare nici mînerit, nici justificat să predăm „Sfîrșitul iernii” în prag de toamnă. Se puteau găsi atîtea alte pasteluri în opera lui V. Alecsandri. La fel, întîmpinăm mari greutăți la predarea poeziei „Și dacă...”. Ea este inaccesibilă majorității elevilor de clasa a VII-a. Credem, de asemenea, că ar fi fost mai bine așezat „Cîntec de dragoste pentru Țara Sovietică”, dacă i-ar fi venit rîndul să fie predat în prag de 7 Noiembrie. „Leagăn al viselor lumii”, „patrie a vîieții”, „inimă a lumii”, „flăcără fără cenușă” și atîtea alte imagini pe care le cuprinde această poezie se leagă, prin conținutul de idei pe care îl sugerează, de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Predată paralel cu manifestările sărbătorești pe care le închinăm acestei mărețe sărbători, lecția nu ar fi avut decît de cîștigat.

S-ar părea că în unele din aceste cazuri s-a respectat firul cronologic (privind apariția operelor). Credem că nu e totdeauna necesar acest lucru, mai cu seamă cînd e vorba de un manual ce dă elevului mai mult o orientare tematică în literatură de cit una cronologică.

Din aceleași motive socotim că e bine ca și „Pașa Hassan” să se predea îndată după „Călugărenii”. Analizîndu-le paralel, elevii și-ar putea da seama de cele două procedee literare deosebite folosite de scriitori, procedee care duc la concluzii firesc altele. (Bălcescu, după ce-l prezintă pe Mihai pas cu pas și se îngrijește cu teamă ca nu cumva să influențeze vreunul dintre cele două tabere ale cumpenei drepte interpretări a istoriei, ajunge să constate: „...nu știm de ce a ne minuna mai mult în acest mare bărbat, de geniu său de general, ori de vitejia lui de soldat”. Coșbuc, pe altă cale — pe aceea a metaforei și lăsînd slobodă imaginea poetică — observă că „...vodă ghiaurul în toți a băgat / O groază nebună”). Coroborate, aceste două concluzii nu numai că se întregesc, dar fac mai multă lumină în înțelegerea comparativă a acestor două opere.

Dar dacă în probleme ca acestea de mai sus se pot admite puncte de vedere deosebite, există și o scăpare care ar fi trebuit neapărat înlăturată, cel puțin la noua ediție. E vorba de felul cum este prezentat și comentat în manual un fragment din „Cetatea de foc”. Lăsăm la o parte faptul

că fragmentul ales de autorii manualului nu poate fi înțeles cu ușurință de către elevi decît numai dacă e jucat pe scenă și ne oprim asupra felului cum a fost redactată notița explicativă. Aici s-a menținut și în ultima ediție o frază cu totul greșit formulată. Anume, se afirmă că, „...sub influența acțiunii celorlalți muncitori și sub amenințările dușmanului (sublinierea noastră), Arjoca își biruie slăbiciunile, își leapădă orgoliul și urcă timereste la furnal”. În ciuda intenției autorilor, reiese limpede din frază cum că dușmanul l-ar fi amenințat pe Arjoca să-și schimbe în bine atitudinea. Cînd o asemenea frază, care a ieșit de sub controlul autorilor și al redactorilor, scapă și profesorilor care predau, în ce situație îi punem pe elevi?

Dacă partea de literatură din manual s-ar debarasa de asemenea mici neajunsuri, dacă ar oglinzi mai mult contemporaneitatea, dacă gramatica ar renunța la unele lucruri care încarcă și produc confuzii și ar face loc, în compensație, unor texte alese și rînduite — așa cum arătam într-un articol anterior — manualul de limba română pentru clasa a VII-a ar putea fi și mai folositor elevilor și cadrelor didactice.

Prof. OLIVIU NEGOIȚĂ

Pe marginea lucrărilor scrise trimestriale

E de ajuns?

Tine foarte mult ca elevii lui să stăpînească toate cunoștințele pe care cu atîta zel le-a predat în decursul orelor de istorie din primele luni de școală. De aceea iată-l acum, cînd corectează tezele, veghind la exactitatea datelor, a tuturor afirmațiilor făcute de copii.

Nu-i scapă nimic. Notează pe marginea caietului, subliniază sau îndreaptă pe loc greșelile provenite din necunoașterea obiectului pe care îl predă. Totodată, își însemnează în carnet erorile mai grave ale fiecărui elev, greșelile tipice ale clasei. Judecînd după toate acestea, s-ar putea spune că avem în față un profesor conștiințos.

Și totuși... Să deschidem la întîmplare un caiet. Este caietul unui elev din clasa a VII-a. Sînt scrise aici „formarea limbii romîne”, „romani ocupînd daci”, „împărțirea”, „sa format”, „caet” și așa mai departe. Dar profesorul parcă nici nu a trecut cu privirile peste toate aceste greșeli. Le lasă așa cum sînt și nu se ocupă decît de problemele legate direct de cunoștințele de istorie. Fiindcă predă istoria, nu limba romînă...

E bine oare așa? Să stai departe de preocuparea existentă în orice școală pentru formarea deprinderii de a scrie corect? În frontul comun pentru formarea deprinderilor de scriere și vorbire corectă trebuie să fie prezenți numai profesorii de limba romînă? Dar oare ar izbuti singuri să realizeze progresul cerut de program în această privință? Se vor înrădăcina adînc cele învățate la orele de limba romînă dacă numai la aceste lecții li se cere elevilor să scrie și să se exprime corect?

E cit se poate de limpede că nu.

Din neatenție

Pe masa de lucru a profesorului au început de cîteva zile să se îngrămădească teancuri de caiete cu lucrări scrise. Sînt

Vizitele la muzeele și expozițiile de artă plastică dezvoltă în rîndul elevilor dragostea pentru artă

multe și toate trebuie corectate „pînă la ora viitoare”. A promis doar copiilor și nu i-ar sta deloc bine să nu se țină de cuvînt.

Își ascute creionul roșu, se înarmează cu răbdare și deschide prima lucrare scrisă. O parcurge o dată, apoi începe să o corecteze. Nu are prea multe de făcut: teza este bună. Așa că trece la următoarea, după ce, cu satisfacție, a notat la sfîrșitul lucrării nota nouă. De astă dată însă nu prea are motive de bucurie. Subiectul este tratat destul de slăbuț. Nu de patru. Dar nici de șapte sau opt. O greșeală, două, trei... Profesorul le îndreaptă.

Dar iată că în fuga condeiului a subliniat și un lucru bun: „Alpii sînt munți bătrîni”. După cîteva clipe își dă seama că a greșit el, nu elevul. Într-adevăr, Alpii sînt munți bătrîni. Revenind asupra afirmației elevului, profesorul taie cu creionul roșu de cîteva ori linia trasă de el însuși cu atîta grabă. Trece mai

departe, ajunge la sfîrșitul lucrării, o notează. Apoi cercetează alte caiete. Și tot așa pînă le vede pe toate. De cîteva ori, zăpăcit de noianul de greșeli găsite în unele caiete, a subliniat și lucruri bune, dar și-a dat repede seama și s-a corectat, tîind cu creionul roșu liniile cu pricina.

A făcut bine? Că nu și-a lăsat propriile greșeli în caietul elevului e desigur bine. Dar ne putem permite oare noi, profesorii, să fim neatenți atunci cînd le cerem elevilor să scrie cu cea mai mare exactitate? Firește că nu.

Să evităm orice i-ar putea face pe școlari să aibă îndoieli în ce privește calitatea muncii noastre, a pregătirii noastre. Să nu le punem la îndemînă, cu bună știință, semnele grabei sau ale neatenției noastre, să nu ne prezentăm cu oscilații în fața lor.

De aceea să fim foarte atenți din capul locului.

O mică neglijență

...A terminat de corectat și de notat lucrările scrise. Pentru a fi cit mai drept, mai răsofioște o dată caietele, le compară între ele, raportează conținutul lor la nivelul de cunoștințe cerut de program, mai reflectează asupra notei puse. Acolo unde crede că aceasta a fost prea mare sau prea mică, o îndreaptă pe loc, ștergînd superficial cu guma cifra pusă mai înainte sau pur și simplu scriind mai apăsat peste aceasta nota definitivă.

Iată-l în clasă, împărțind elevilor caietele de lucrări scrise.

— Vezi, mi-a dat la început cinci și mi-a schimbat nota în patru — se indignează un elev, arătînd vecinului caietul.

— Mie, dimpotrivă — spune cu satisfacție acesta — mi-a dat la început opt și pe urmă mi-a modificat în nouă.

— De fapt, cu mine are ce are — reflectează primul. Din note mici nu vrea să mă mai scoată. Uite și acum: Mi-a dat întîi cinci — deci ceva, ceva tot am scris. Și pe urmă s-a răzgîndit, mi-a pus patru. Lui Popescu, însă, i-a mărit nota. Asta nu-i dreptate!

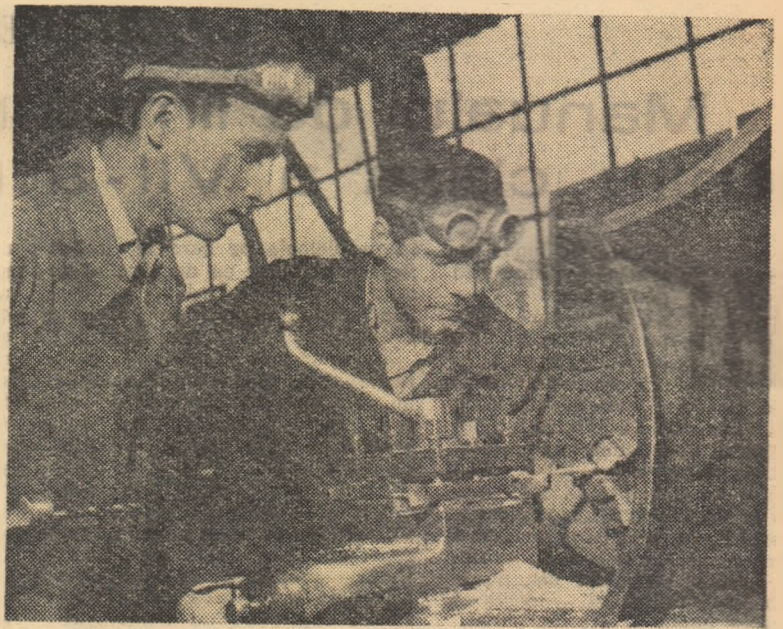
Și așa mai departe... Comentarii de toate felurile la adresa profesorului, a spiritului său de dreptate.

Și aceasta din cauza unei mici neglijențe, de care nu o dată se fac vinovați unii profesori.

I. PETRESCU

Cum sînt pregătiți ucenicii în domeniul protecției muncii

Muncitorii-instructori îi învață pe elevii școlilor profesionale și tehnice nu numai metodele înaltate de muncă, ci și cum să aplice măsurile de tehnică a securității muncii

Predarea cunoștințelor privitoare la protecția muncii și tehnica securității muncii în școlile profesionale și tehnice urmărește să asigure înțelegerea și respectarea deplină de către elevi a tuturor măsurilor luate în scopul îmbunătățirii continue a condițiilor de muncă în întreprinderi. Întreg colectivul didactic al grupului nostru școlar urmărește să determine în rîndul elevilor o convingere puternică asupra faptului că respectarea normelor de protecție a muncii stabilite ca urmare a grijii pe care o arată statul nostru socialist pentru cei ce muncesc, este o necesitate imperioasă, asigură desfășurarea în cele mai bune condiții a activității din întreprinderi.

Programele școlare ale disciplinei „Protecția muncii” cuprind probleme cu caracter general și probleme axate pe profilul meseriei elevilor. În prima grupă de probleme se încadrează noțiunile care sînt valabile pentru toate specialitățile, cum sînt spre exemplu cauzele accidentelor de muncă, măsurile de prevenire a lor, igiena muncii, instruirea în vederea însușirii metodelor de muncă nepericuloase, iluminatul industrial, tehnica securității în instalațiile electrice etc. În cea de a doua grupă cunoștințele de protecția muncii se axează pe diferitele specialități — termoenergetică, instalații de lumină și forță, electromecanică, centrale, stații și rețele electrice etc. Aceste cunoștințe se referă în mod concret la tehnica securității muncii la cazane și turbine cu aburi, la efectuarea și exploatarea instalațiilor electrice, la liniile electrice aeriene de joasă și de înaltă tensiune, precum și la metodele de încercare periodică a echipamentului de protecție a muncii pentru instalații electrice.

Lețiile sînt predate de către ingineri cu practică în producție și sînt întărite prin lecții-excursii în producție și aplicații practice, care se desfășoară în atelierele de operațiuni prelucrătoare, de lăcătușărie, de strungărie, în ateliere electrice etc. Pentru specialitatea de centrale și stații aplicațiile se efectuează asupra unor celule de înaltă tensiune și a posturilor de transformare respective.

Elevii au de asemenea posibilitatea să se convingă în atelierele-școală de importanța și eficacitatea unor dispozitive moderne de protecție a muncii cum sînt, de pildă, cele folosite la mașinile de ștanțat, care permit funcționarea mașinii numai dacă ambele mîini ale operatorului sînt ocupate, excluzînd astfel posibilitatea de a prinde degetele acestuia sub cuțitele de ștanțat. La lecțiile practice de sudură electrică și sudură oxiacetilenică elevii sînt instruiți asupra modului de folosire a mînușilor, șorțurilor, ochelarilor și măștilor de protecție.

Ne-am străduit ca atelierele școlii să devină model în ceea ce privește aplicarea măsurilor de protecție și tehnică a securității muncii. Am instalat la loc vizibil afișele de protecție a muncii, am montat apărători pentru toate felurile de transmisii la strunguri, prese, freze, polizoare etc.

Pentru instalațiile electrice, predarea măsurilor de protecție a muncii pornește de la simplu la complex. Căutăm să-i facem pe elevi să înțeleagă că însuși modul de construcție a unei prize constituie o măsură de protecție împotriva electrocutării. Bunăoară, dacă se introduce în mod greșit un singur contact de la fișă, aceasta nu va căpăta tensiune. De asemenea, întrerupătoarele cu pirghie de la tablourile de comandă sînt acoperite cu capace de protecție, evitîndu-se astfel orice atingere posibilă cu cutitele întrerupătorului.

O măsură generală de protecție pentru toate motoarele și aparatele electrice, asupra importanței căreia li se atrage atenția în mod deosebit elevilor, este legarea la pămînt efectuată la orice

mașină electrică, fixă sau portativă. Profesorii școlii le-au explicat elevilor, cu exemple, felul cum se asigură securitatea prin legarea la pămînt a instalației și obligația personalului de întreținere de a controla aceste legături, care trebuie menținute în bună stare.

Pentru instructorul de tehnică a securității muncii electricienilor pentru stații au fost construite cîteva celule dintr-o stație electrică în mărime naturală, cu aparatul adecvat: bare, întrerupătoare, separatoare etc. Așezarea lor în celule este cea din stație, iar mijloacele de protecție din stații sînt aplicate întotdeauna — plase de protecție, legări la pămînt, respectarea distanței minime față de piesele sub tensiune etc. În acest mod elevii au posibilitatea să cunoască în amănunțime toate măsurile luate în vederea protecției muncii la instalațiile electrice. Pentru lucrările de înaltă tensiune, în afara metodelor de protecție legate de instalații, elevii sînt instruiți asupra măsurilor ce trebuie luate pentru executarea de manevre.

Deprinderile privind protecția muncii și tehnica securității muncii sînt adîncite în anii II și III în cadrul întreprinderilor în care își efectuează elevii practica. La uzinele „Ergo-reparații” și „Grivița Roșie” de pildă, elevilor li se face un instructaj amplu de tehnică a securității muncii de îndată ce părăsesc un nou sector de producție. Nici un elev nu este primit la lucru înainte de a se verifica dacă a semnat fișele individuale de instructaj pentru protecția muncii și tehnică a securității, dacă a primit toate îndrumările în această privință.

În primele zile de lucru ale elevilor într-un nou loc de muncă șefii sectoarelor de producție, maștrii și muncitorii-instructori urmăresc dacă felul cum minuesc aceștia aparatele corespunde normelor de securitate a muncii. Înaintea fiecărei lucrări sau înainte trecerii într-un loc de muncă nou, care necesită măsuri deosebite în domeniul protecției muncii, li se face elevilor din nou un scurt instructaj. Li se arată cum să se ferească de anumite locuri periculoase, li se atrage atenția asupra diferitelor tablăte sau anunțuri de avertizare care marchează aceste locuri.

Dacă se constată că unul sau mai mulți elevi se abat de la regulile de protecție a muncii, șefii de sector sau maștrii verifică de îndată în ce măsură cunosc toți elevii din grupă aceste reguli. În cazul în care se vedește că una din reguli este ignorată de un număr mai mare de elevi se reface instructajul cu toți elevii, iar dacă deficiența privește doar unul, doi elevi li se repetă doar acestora noul instructaj. De obicei se cere unuia dintre elevii frunțași să dea el explicațiile în prezența maistrului.

În fișa individuală de instructaj pentru protecția muncii și tehnica securității se înscriu toate rotațiile elevilor de la o secție la alta, cu ocazia cărora se face un nou instructaj de protecția muncii.

Măsuri educative deosebite sînt adoptate în cazul cînd nerespectarea regulilor de protecție a muncii este consecința unor acte de indisciplină, a unor bravele deplasate. În fața colectivului întregii clase, chiar la locul de muncă, este discutată abaterea de la disciplina muncii a elevului vinovat, atrăgîndu-i-se atenția asupra gravelor primejdiilor la care se expune pe sine și pe tovarășii săi de muncă datorită comportării sale lipsite de răspundere.

Am hotărît ca în cazuri mai grave, de abateri repetate de la disciplina impusă de tehnica securității muncii, să propunem ca elevii respectivi să fie puși în discuția adunărilor generale ale organizațiilor U.T.M. Constatăm cu bucurie că în cursul actualului an școlar n-a fost nevoie să se ia nicidec această măsură.

Respectarea normelor de protecție a muncii și tehnică a secu-

rității muncii devine tot mai mult, pentru întregul colectiv de elevi al grupului școlar, o trăsătură de bază a însușirii unor deprinderi înaintate de muncă. Nu numai profesorii care predau protecția muncii ci și fiecare dintre cadrele didactice care predau discipline de specialitate acordă o grijă deosebită verificării continue a cunoștințelor și deprinderilor elevilor în domeniul protecției muncii. Controlul continuu asupra felului cum elevii au reținut și aplică neconștient deprinderile de tehnică a securității muncii constituie una din trăsăturile caracteristice ale metodelor de predării acestei discipline.

În acest fel căutăm să aducem o contribuție cît mai însemnată la îndeplinirea măsurilor izvorite din grija permanentă a partidului și guvernului pentru asigurarea unor condiții optime de muncă pentru toți constructorii socialismului.

Ing. PETRE BRATU
director adjunct
al Grupului școlar „Iosif Rangheț”
din București

PREDAREA NOȚIUNILOR DE PEDAGOGIE

Planurile de învățămînt pentru școlile tehnice de maștrii prevăd predarea la anul III a noțiunilor de pedagogie. În școala noastră s-a urmărit ca aceste noțiuni să fie predate viitorilor maștrii în strînsă legătură cu procesul de producție, pentru ca ei să poată folosi cunoștințele primite în explicațiile pe care le vor da muncitorilor asupra fazelor procesului de producție.

Cu ocazia controlului efectuat în întreprinderi am asistat la un instructaj în care unul dintre absolvenții noștri explica muncitorilor noțiunile de precipitare, filtrare și decantare în secția de sodă calcinată. Modul în care explica, descriind utilajele și aparatele folosite, dovedea cît de mult îl folosiseră cunoștințele de pedagogie. Știînd care sînt verigile lecției și cunoscînd importanța fiecăreia dintre ele într-o lecție, acest maștru a izbutit să folosească metoda cea mai adecvată.

Pentru ca absolvenții școlii noastre să-și însușească cele mai adecvate metode de a lucra cu muncitorii pe care-i conduc, am prevăzut ca ei să asiste la lecțiile practice atît în atelierul-școală, cît și în uzină, unde pot învăța de la maștrii-instructori cum să folosească cunoștințele de pedagogie primite și care sînt cele mai bune procedee de transmitere a cunoștințelor.

Pe viitor ne propunem ca elevii-maștrii din anul III să susțină lecții de tehnologia meseriei în atelierul-școală la anul I, cît și în producție la anii II și III sub îndrumarea și controlul profesorilor de pedagogie și de tehnologia meseriei. Aceasta va fi un fel de practică pedagogică care li va orienta mai bine pe elevii-maștrii asupra felului cum să dea explicații și să facă instructajul muncitorilor.

IOAN UȚIU

directorul Grupului școlar profesional și tehnic din Ocna Mureș, regiunea Cluj

În lumina progresului tehnic

Pentru viitorii muncitori și tehnicienii din industria chimică, lucrările practice de laborator au o importanță deosebită. Înarmîndu-i ou priceperi și deprinderi de muncă practică, aceste lucrări le dau totodată posibilitatea să înțeleagă în adîncime fenomenele chimice care se produc în diferite procese de producție, ajutîndu-i să efectueze mai bine analiza tehnică a produselor și controlul fabricației. În orice sector industrial și mai ales în sectorul industriei chimice acești factori sînt de prim ordin în conducerea proceselor tehnologice. În realizarea unei productivități înalte și în obținerea unor produse finite de bună calitate.

Pentru a le forma elevilor noștri astfel de deprinderi, profesorii organizează în laborator diverse analize calitative și cantitative, începînd cu analiza materiilor prime și a materialelor auxiliare și terminînd cu analiza produselor finite și a deșeurilor rezultate. Viitorii tehnicienii pot cunoaște astfel pe lîngă procesul tehnologic și cum trebuie luate probe din diferite puncte ale instalației, învață să efectueze analizele de serie, să calculeze imediat și cu ușurință rezultatele.

În scopul de a adînci înțelegerea de către elevi a proceselor chimice în general și pentru a-i ajuta să-și explice fenomenele care au loc în decursul analizelor de laborator, s-au introdus în programa școlară, începînd din acest an, teme care cuprind noțiuni de chimie fizică. De asemenea, s-a introdus un capitol privind controlul fabricației, în care se explică analizele materiilor prime, semifabricatelor și produselor finite specifice fiecărei meserii.

Creșterea impetuoasă a industriei noastre chimice, apariția în acest sector a unor ramuri complet noi a căror dezvoltare impune cunoașterea aprofundată a celor mai noi elemente științifice și tehnice, determină în fiecare an apariția unor noi specialități. De pildă, în acest an pregătim pentru prima oară tehnicienii specialiști în sinteze organice, în a căror formare profesională se pune accentul în special pe cunoașterea metodelor de analiză calitativă și cantitativă organică, precum și a sintezelor de produse intermediare și finite, a analizelor acestora și a analizelor fizico-chimice moderne.

Esential este desigur ca toate cunoștințele căpătate la tehnologia meseriei să-și găsească deplină aplicație în lucrările de control al fabricației. De aceea am căutat ca analizele care se fac în laborator să aibă ca obiect produsele studiate de elevi, astfel încît aceștia să capete posibilitatea de a le verifica proprietățile și de a efectua analizele curente indicate la procese-

le tehnologice respective. Astfel, la specialitatea „Operatori pentru fabricarea anvelopelor și camerelor de aer” ne-am preocupat în primul rînd de familiarizarea elevilor cu conducerea proceselor de producție ale uzinei „Danubiana” complet automatizate și bazate pe cele mai noi date științifice. În acest scop au fost predate metodele de analiză a produselor de cauciuc sintetic, a vulcanizării, anti-oxidanților, plastifianților etc., li s-au explicat elevilor fenomenele care intervin în procesele de amestecare și de vulcanizare și rolul fiecărei substanțe în aceste procese. De asemenea, s-a insistat asupra analizelor de control ale produselor finite. Deoarece majoritatea analizelor de control sînt determinări fizico-mecanice care se execută cu ajutorul unor aparate, li s-a descris elevilor toate aceste aparate, li s-a explicat cum funcționează și li s-a arătat care este importanța determinărilor fizico-mecanice pentru utilizarea ulterioară a anvelopelor. În același fel s-au explicat încercările la tracțiune, pentru determinarea rezistenței, a modului de elasticitate etc. și s-a descris aparatul respectiv — dinamometrul Schopper.

Substanțele asupra cărora s-au efectuat analizele au fost obținute de la cele mai moderne întreprinderi de specialitate ca, de pildă, Uzinele chimice „Victoria” din Florești și Combinatele de cauciuc Jilava. Analizele au fost executate conform STAS-urilor și normelor interne ale acestor întreprinderi. În acest fel elevii au cunoscut materialele cu care vor lucra în producție, s-au familiarizat cu proprietățile lor și și-au însușit metodele de analiză industrială.

Determinările fizico-mecanice au fost executate la Combinatul Jilava, la Fabrica de mase plastice București și la Institutul de cercetări chimice. Astfel elevii au putut vedea cele mai moderne aparate utilizate în acest scop, li s-a explicat funcționarea lor și au executat încercările respective.

Pentru ca viitorii tehnicienii să cunoască metodele de analiză perfecționate și mai ales analizele fizico-chimice, o parte din lucrările practice se vor executa în continuare la Institutul de cercetări chimice, la Institutul de cercetări farmaceutice, la Laboratorul central coloristic și la Laboratorul central de lacuri și vopsele.

Toate aceste cunoștințe dobîndite în laborator și completate de explicațiile teoretice de la cursuri și observațiile făcute de profesori în timpul lucrărilor practice îi vor pregăti pe viitorii operatori și tehnicienii chimiști pentru a face față în bune condiții muncii în producție.

SILVIA PARTENIE
director al Grupului școlar petrol-chimie din București

Bazele educației comuniste

Elaborată de un larg colectiv format din cercetători științifici ai Academiei de științe sociale de pe lângă C.C. al P.C.U.S. și ai Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R. în colaborare cu Editura de stat pentru literatură politică a U.R.S.S., lucrarea „Bazele educației comuniste” este destinată cadrelor didactice care studiază în cadrul învățământului de partid problemele educației comuniste. Ea pune la dispoziție un amplu material teoretic și de generalizare a prețioasei experiențe a școlii sovietice în domeniul formării și pregătirii tinerilor cadre de constructori ai comunismului.

Subliniind rolul și sarcinile educației comuniste a tinerei generații în lumina învățării marxist-leniniste, a recentelor documente ale P.C.U.S. și ale statului sovietic cu privire la școală, manualul tratează pe larg, din punct de vedere teoretic și practic, probleme de cea mai mare însemnătate pentru activitatea școlii, cum sînt predarea bazelor științelor și educarea aptitudinilor intelectuale ale elevilor, legătura școlii cu viața, cu producția, educarea elevilor în spiritul atitudinii comuniste față de muncă, formarea concepției comuniste despre lume a școlarilor, educația ateistă, morală, estetică, educarea în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, educarea în spiritul colectivismului, rolul familiei, al organizațiilor obștești, al învățătorilor și profesorilor în educarea tinerei generații.

★

Manualul pornește de la ideea că educarea omului nou este una din cele mai importante laturi ale transformării radicale a societății în perioada de trecere de la capitalism la socialism, iar apoi în dezvoltarea ulterioară a societății socialiste pe drumul comunismului. Printre numeroasele sarcini legate de trecerea de la socialism la comunism, aceasta are o importanță hotărîtoare. Transformarea oamenilor, a conștiinței lor este un proces complex, care se desfășoară timp îndelungat. Deprinderile și obișnuințele de comportare comunistă, priceperea de a munci și de a trăi în chip comunist, devotamentul față de cauza comunismului, spiritul colectivismului ca și multe alte trăsături ale chipului moral al omului nou, subliniază manualul, se nasc în primul rînd în procesul activității practice, în procesul muncii conștiente și disciplinate, al luptei pentru construirea comunismului, în procesul dezvoltării noilor relații sociale.

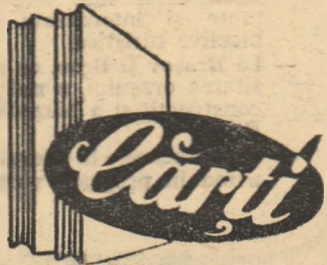
Cartea acordă o deosebită importanță problemelor legate de educația prin muncă, de educarea în spiritul dragostei față de muncă, față de activitatea socială productivă.

Lenin a arătat că una din lipsurile cele mai grave ale școlii vechi constă în faptul că învățătura avea un caracter teoretic, era cu totul ruptă de viață. El a considerat că lucrul cel mai important pentru școala nouă este însușirea profundă de către elevi a bazelor științelor, îmbinarea învățării cu munca practică. În această ordine de idei în manual (în special în capitolul al IV-lea care tratează despre însușirea bazelor științelor) sînt tratate o serie de probleme teoretice și prezentate exemple practice țintind să demonstreze faptul că în școala sovietică legătura strînsă cu munca, cu practica construirii comunismului constituie principii distincte în studierea bazelor științelor.

„Munca creatoare — arăta N. S. Hrușciiov la Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. — este temelia educației comuniste, a dezvoltării multilaterale a personalității”. Educația comunistă are sarcina deosebit de importantă de a înrădăcină în conștiința fiecăruia necesitatea de a munci, de a nu putea trăi fără să contribuie la crearea bunurilor materiale și spirituale ale societății. Ca urmare a aplicării în practică a acestor teze marxist-leniniste munca devine o parte organică a procesului instructiv-educativ și — după cum se arată pe larg în manual — experiența celor mai bune școli ilustrează faptul că an de an munca practică leagă tot mai strîns școala de viață. În carte este amplu relatată experiența școlii sovietice în ceea ce privește munca elevilor din clasele superioare în atelierele din cadrul școlii, pe terenurile experimentale, în secțiile întreprinderilor în care fac practică, în brigăzile de producție ale

colhozurilor și sovhozurilor etc., precum și în ceea ce privește acțiunile de muncă social-utile la care sînt antrenati școlarii și elevii din clasele mici (plantarea de copaci și pomi fructiferi, amenajarea de spații verzi, colectarea de metale etc.). În manual se relevă rolul educativ al muncii ca factor hotărîtor în procesul de formare a omului viitorului.

Obținerea unei tot mai înalte productivități a muncii, dezvoltarea relațiilor sociale comuniste și statornicirea normelor de conviețuire comunistă sînt de neconceput fără creșterea conștiinței și nivelului de cultură al tuturor membrilor societății. Rolul însemnat al școlii sovietice în această direcție își găsește o amplă oglindire în capitolele din manual referitoare la formarea concepției comuniste a elevilor despre lume, la educația ateistă a tineretului,

precum și la alte aspecte ale activității școlii.

Prezentînd în mod convingător însemnătatea deosebită a înarmării elevilor cu concepția științifică, comunistă despre lume, autorii manualului subliniază opoziția fundamentală dintre concepția comunistă despre lume și concepțiile neștiințifice, false, ale societăților bazate pe exploatarea omului de către om.

Arătînd că oamenii își formează concepția comunistă despre lume sub influența condițiilor înconjurătoare, în primul rînd în cadrul activității sociale și de muncă, manualul precizează totodată că aceasta nu reprezintă un proces spontan, ci un proces în care influența conștientă exercitată de societate joacă un rol uriaș. În primul rînd au aici o însemnătate hotărîtoare activitatea educativă desfășurată de P.C.U.S. și de statul sovietic. Căile și metodele de cultivare a concepției comuniste despre lume sînt pe larg arătate în manual. Concluzia firească desprinsă în această direcție este aceea că activitatea ideologică-educativă în rîndurile tineretului, activitate care reprezintă totodată și un proces de înălțare a tuturor rămășițelor capitalismului din conștiința acestuia, trebuie să-i ajute pe elevi să înțeleagă just fenomenele sociale, trebuie să contribuie la transformarea normelor moralei comuniste în convingeri personale profunde.

Educarea tinerei generații în spiritul patriotismului socialist și internaționalismului proletar constituie una din cele mai importante laturi ale educației comuniste. Realitatea vieții sovietice de fie-

care zi, mijloacele eficiente folosite în școală pentru educarea patriotică și internaționalistă fac ca tineretul sovietic să fie adînc pătruns de dragoste față de patria socialistă, să fie credincios pînă la capăt marilor principii ale internaționalismului, ale comunismului.

Construcția comunistă creează condițiile materiale și culturale pentru dezvoltarea multilaterală a personalității. Manualul se oprește — în capitole speciale — la problemele educației ateiste a elevilor („Educația ateistă — parte integrantă a educației comuniste”, „Atitudinea P.C.U.S. și a statului sovietic față de religie și biserică”, „Formele și metodele educației ateiste”), ale educației estetice („Educația estetică și rolul ei în dezvoltarea multilaterală a omului societății comuniste”, „Estetica marxist-leninistă — baza științifică a educației estetice în societatea socialistă”, „Educația estetică a copiilor și tineretului în noua etapă a construcției școlii sovietice. Rolul artei în educația estetică”, „Educația estetică în școală, în procesul întregii activități de învățare și de muncă”), ale educației fizice („Marxism-leninismul despre educația fizică”, „Educația fizică în școală”, „Legătura educației fizice cu celelalte laturi ale educației comuniste”).

În pregătirea tinerei generații un mare rol revine cadrelor didactice, îndrumătorii spirituali ai tineretului. Dezbătînd sub toate aspectele rolul cadrelor didactice în perioada construirii comunismului, manualul recomandă o atenție deosebită dezvoltării caracterului creator al muncii învățătorului și profesorului. Cartea tratează pe larg rolul și sarcinile organizațiilor obștești în educarea comunistă a tineretului — rolul opiniei publice, al organizațiilor de pionieri și de Comsomol și al activității sociale a celor mici.

Influența educativă a familiei asupra copiilor și imbinarea acesteia cu educația dată de școală ocupă în manual un loc important, evidențîndu-se în mod deosebit diversele laturi și aspecte ale acestei probleme cum sînt particularitățile educației copiilor în familie, educarea copiilor prin muncă, educarea nevoilor, educația ideologică-politică a copiilor în familie, despre relațiile dintre familie și școală.

Străbătută de un puternic spirit combativ, cartea demască cu hotărîre concepțiile burgheze, retrograde în domeniul educației și învățămîntului.

Manualul „Bazele educației comuniste” constituie o lucrare valoroasă, a cărei studiere va fi fără îndoială folositoare cadrelor didactice din țara noastră în munca lor pentru aplicarea în practică a sarcinilor puse de Partidul Muncitoresc Român în fața școlii.

SERGIU COSTEA

*) Manual, traducere din limba rusă, Editura politică, 1961.

Colțul muncii în grădiniță

Pentru a-i educa pe copii în spiritul dragostei de muncă, pentru a le forma deprinderea de a munci, am amenajat în grădinița noastră un colț al muncii înzestrat cu unelte pe măsura copiilor din grupele mari — ciocănele, ferăstraie mici, și o măsură de lucru pentru timplărie, gherghet pentru țesut, foarfece etc. Colțul muncii s-a îmbogățit apoi cu mici unelte de grădiniță: sape, hîrlețe, greble, lopeți.

Înainte de a începe activitatea la colțul muncii copiii au vizitat atelierul mecanic, școala de

meserii, uzina electrică și cooperativa de croitorie „Zorii” din orașul nostru. Vizitele acestea au contribuit la familiarizarea copiilor cu diferite aspecte ale muncii.

Copiii au început activitatea propriuzisă la colțul muncii prin executarea unor lucrări simple, apoi au confecționat și jucării care au fost întrebuintate cu succes în activitățile obligatorii de numărare și socotit. Așa sînt păpușile din cîrpă și mătasă pentru jocurile „Albă ca zăpada și cei 7 pitici” și „A cita păpușă și-a schimbat locul”, găr-

duful pentru jocul „A cita păsărică și zburat” etc.

Multe din lucrurile confecționate la „Colțul muncii” au fost destinate prietenilor din grupele mici.

În timpul activităților desfășurate la „colțul muncii” sala grădiniței se transformă într-un adevărat atelier, unde constructorii de mîine își călesc forțele, se bucură de primele rezultate ale muncii lor.

VICTORIA VESTALE

educatoare la grădinița de copii nr. 1 din Huși

Prof. ALEXANDRINA ZBIERA: Scrisori către colegii sovietici

Prof. CONSTANȚA MANOLESCU: La Soci

Insemnări de la o expoziție

Cercul de artă plastică „Ion Andreescu” de la clubul sindicatelor din învățămînt din Capitală înscrie în activitatea sa încă o expoziție colectivă al cărei vernisaj a avut loc recent.

De data aceasta a crescut atît numărul exponanților, cît și acela al exponatelor. Printre numele noi întîlnite în sala expoziției am reținut pe cele ale profesorilor Tamara Lupușor, care prezintă două peisaje de toamnă, Lizica Stănescu, cu „Grădina bolanică”, Luiza Gionulian cu câteva tablouri de natură statică, Rodica Toma și G. Bălan cu două sculpturi.

Actuala expoziție readuce în discuție o problemă pe care o considerăm rezolvată. Este vorba despre natura și sfera activității cercului de artă plastică. Am socotit, atunci cînd a mai fost abordată această problemă, că cercul „Ion Andreescu” nu poate să aibă un caracter închis, că nu trebuie să se mărginească la activitatea de creație a profesorilor de desen și că, dimpotrivă, are datoria să cuprîndă și pe ceilalți membri de sindicat din școli amatori de artă plastică. Conducerea clubului și a cercului au afirmat că sînt de acord cu această opinie. Or, cercul de artă plastică de pe lângă club continuă să-și desfășoare activitatea cu exclusivitate în rîndurile profesorilor de desen din Capitală și să-și limiteze această activitate la organizarea periodică de expoziții colective sau individuale.

Lipsa unor manifestări mai largi, care să prilejuiască dezbaterile unor probleme de creație s-a resimțit în expozițiile anterioare și se resimte, amplificat, și în expoziția actuală. Din dorința de a organiza cu regularitate expoziții se apelează la lucrări executate în pripă, uneori lipsite de valoare artistică. Din aceleași motive, altele sînt expuse lucrări rămase de la expozițiile anterioare.

Faptul că nu au fost inițiate

dezbateri pe probleme de creație se oglîndește în actuala expoziție în primul rînd în tematica nu îndeajuns orientată spre aspectele majore ale contemporaneității. Cu excepția unor lucrări care prezintă unele scene de pe șantierele de construcții, a unor portrete mai mult sau mai puțin reușite, de oameni ai muncii din zilele noastre, în actuala expoziție găsești cu precădere flori și peisaje, tratate în cele mai diferite maniere și care, de cele mai multe ori, degajă un romantism desuet, paseist. De la această tendință, manifestată mai accentuat sau mai puțin accentuat în multe din lucrări, fac excepție cele 3 tablouri ale Ninei Stuparu — „Șantier”, „Portul Tomis”, „Șantierul Mihai Bravu”, câteva din tușurile lui Alex. Drăgoi privind satul colectivizat, portretele Alexandrinei Zbiera (totuși mai puțin expresive decît ne obișnuise), acuarelele Constanței Manolescu „Ialta” și „Soci” și uleiurile Jeninei Gliga întîlșînd Moscova, Leningrad, Odesa.

În expoziție sînt desigur și alte lucrări izbutite. Alături de acestea găsești multe picturi lipsite de semnificație, slabe, vîdînd fie manierism de serie, fie didacticism. De aceea credem că ar fi fost mult mai bine dacă în loc de peste 80 de exponate, cît cuprinde acum expoziția, ar fi fost selecționate doar 30—40, cu exigența cuvenită.

Activitatea de viitor a cercului de artă plastică „Ion Andreescu” va cîștiga în măsura în care vor deveni membri ai acestui cerc cei mai mulți învățători și profesori amatori de artă (chiar și din cei care nu sînt profesori de desen) și mai ales în măsura în care membrii cercului vor pătrunde și reda cu mijloace într-adevăr artistice în primul rînd munca plină de eroism care se desfășoară în patria noastră.

VLADIMIR CONSTANTIN

„Romanul acesta mi-a plăcut foarte mult. Acum ce carte îmi recomandați tovarășă bibliotecară?”

• ȘTIRI • ȘTIRI •

La căminul cultural

În seara aceea la Căminul Cultural din comuna Gălbinași, raionul Oltenița, era mare animație. Numeroși săteni veniseră să asculte o conferință despre zborul în Cosmos.

Conferențiarul, un tânăr profesor de fizică de la Școala de 8 ani din localitate a vorbit convingător despre culmile înalte la care a ajuns știința și tehnica sovietică și a explicat cu competență și claritate procesul tehnic al lansării navelor cosmice, scoțind în relief minunatele trăsături de caracter ale oamenilor sovietici, care au pornit convinși de reușită în zborul lor spre necunoscut.

La sfârșitul conferinței, directorul căminului i-a invitat pe cei care vor să capete lămuriri suplimentare să pună întrebări. Și cei prezenți nu s-au lăsat prea mult rugați: „De ce au fost trimise mai întâi animale în navele cosmice?”, a întrebat un tânăr colectivizat fruntaș. Un bătrîn scund și negricios, Nicolae Oprin, a vrut să știe dacă în zborul lor navele cosmice nu sînt expuse ciocnirii cu corpurile cereștii. Conferențiarul a lămurit pe rînd fiecare întrebare.

S-a încins apoi o discuție des-

pre scopurile urmărite de religie, în cuvinte simple, dar clare, conferențiarul a subliniat că în trecut clasele dominante aveau tot interesul să-i lase pe oameni să creadă în existența lui Dumnezeu și în atotputernicia lui, deoarece le convenea de minune. „Amăgindu-i pe cei ce munceau cu fericirea vieții viitoare — a spus conferențiarul — îi puteau exploata mai orîncît”.

Un țaran în vîrstă se ridică în picioare și spuse cu obidă: „E adevărat, tovarășe profesor. Aveam un pogan de pămînt și cinci copii. Munceam pe moșie de primăvară pînă toamna. Și cu ce ne alegeam? Cu doi saci de porumb, luați împrumut pentru munca anului viitor”.

În satul Gălbinași, unde sub regimul burghezo-moșieresc peste 70 la sută din populație era analfabetă, pulsează azi o viață culturală intensă. Dorința țaranilor colectivști de a cunoaște cît mai multe lucruri se reflectă în participarea lor la cercurile agrozootehnice, la filmele care rulează la cămin, la conferințe, la serile literare.

Căminul cultural a devenit aici o adevărată școală pentru țaranii muncitori.

ION I. ANGHEL
directorul Școlii de 8 ani
din Gălbinași, raionul Oltenița,

Spectacol închinat patriei, muncii și păcii

De curînd, în sala de spectacole a Școlii medii nr. 1 din Botoșani s-a prezentat un spectacol deosebit de reușit. Actorii — membrii echipei artistice a Școlii nr. 1 din oraș — nu depășeau vîrsta de 8—9 ani. Cu toate acestea, fiecare din ei și-a interpretat rolul cu talent.

Patria noastră, cu frumusețile și bogățiile sale, a fost sugestiv reprezentată de un grup de pionieri în costume pitorești care au recitat versuri ale poezilor noștri închinată patriei. Un alt tablou a înfățișat munca avîntată din uzine, de pe șantiere, de pe ogoare. Pionieri îmbrăcați în salopete, în costume naționale, cu unelte de lucru în mînă, sugerau îndeplinirea unor munci în ritmul unui cîntec vesel. Celelalte tablouri, la fel de reușite, au vorbit despre prietenia între popoare, despre dorința lor comună de pace.

Realizatorii acestui apreciat spectacol sînt cîteva cadre didactice ale școlii, care au muncit săptămîni întregi cu multă dragoste, meritînd din plin aplauzele și felicitările primite din partea publicului.

Prof. EMIL ANTONOVICI
corespondent, Botoșani

C O N C U R S

INSTITUTUL POLITEHNIC DIN IAȘI

anunță ocuparea prin concurs a următoarelor posturi vacante:

Facultatea de Chimie industrială
Un post de profesor la catedra Tehnologia pielii, blănurilor și extractelor tanante, disciplina Mașini și utilaje pentru industria pielii.

Un post de conferențiar la catedra Industriei organice, disciplina Tehnologia și prelucrarea compuşilor macromoleculari.

Un post de asistent la catedra de Industrie organice.

Facultatea de Construcții

Un post de profesor la catedra Geotehnică și materiale de construcții, disciplina Materiale de construcții, balastiere și cariere.

Un post de asistent la catedra de Construcții și materiale de construcții.

Două posturi de asistent la catedra de Statică și beton.

Facultatea de Industrie ușoară

Un post de conferențiar la catedra de Organizare și planificare, disciplina Economia construcțiilor.

Un post de asistent la catedra de Filatură.

Un post de asistent la catedra de Tesătorie.

Un post de șef laborator la catedra de Tricotaje și confecții.

Un post de șef cabinet la catedra de Economie de ramură.

Un post de preparator principal la catedra de Economie de ramură.

Un post de șef laborator la catedra de Confecții de piele și încălțăminte.

Două posturi de asistent la catedra de Limbi moderne.

Facultatea de Mecanică

Două posturi de șef de laborator la catedra de Tehnologia metalelor.

Un post de șef de laborator la catedra de Motoare termice.

Un post de asistent la catedra de Motoare termice.

Un post de șef de laborator la catedra de Mașini unelte.

Un post de asistent la catedra de Termotehnică.

Un post de șef de laborator la catedra de Termotehnică.

Un post de șef laborator la catedra de Fizică.

Un post de asistent la catedra de Fizică.

Facultatea de Electrotehnică

Trei posturi de asistent la catedra de Desen și geometrie descriptivă.

Un post de șef laborator la catedra de Utilizări electrice.

Un post de asistent la catedra de Electrotehnică.

Un post de preparator principal la catedra de Electrotehnică.

Cererile de înscriere se vor înainta, în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunț, la rectoratul Institutului politehnic din Iași, Calea 23 August nr. 11, însoțite de următoarele acte:

Pentru posturile de profesori și conferențieri: copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare; copie legalizată de pe diploma de doctor sau de candidat în științe; copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar; lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția (întreprinderea) în care acesta își are funcția de bază; memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat; autobiografia.

Pentru posturile de asistent, șef de laborator, preparator principal: copie legalizată de pe actele de studii; lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activităților profesionale și obștești eliberat de instituția (întreprinderea) la care acesta își are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră, în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt; certificatul de vechime în muncă eliberat de unitatea în care lucrează; memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat; autobiografie.

Profesori, învățători, educatoare!

O. N. T. CARPAȚI

AGENȚIA BUCUREȘTI

organizează pentru elevi și studenți următoarele excursii:

- Pe Valea Prahovei la sfîrșit de săptămînă, cu plecarea simbătă d.a., înapoierea duminică seara.
- La Doftana, cu vizitarea Muzeului.
- La Predeal, cu prilejul acestei excursii se vizitează și Doftana și Muzeul Peleş din Sinaia.
- În toate stațiunile din Valea Prahovei, cu vizitarea celor mai importante și interesante obiective turistice.
- La Brașov și Bran, cu vizitarea orașului, a noilor construcții și a Muzeului Bran.
- Cu autocarele la Giurgiu, avînd în program vizita-

rea Podului Prieteniei, plimbare cu vaporușul pe Dunăre și vizitarea Muzeului raional.

— Cu autocarele pe Valea Oltului și la Curtea de Argeș, avînd ca obiective vizitarea de monumente ale naturii, monumente istorice, stațiuni și orașele de pe traseu.

ÎN VACANȚA DE IARNĂ se organizează TABERE ȘCOLARE în cabanele de pe Valea Prahovei și în stațiunile: Sinaia, Bușteni, Timiș, Tușnad, Călimănești și Govora.

Pentru colectivele de elevi și studenți se acordă unele reduceri de prețuri.

Informații și înscrieri la Agențiile din Calea Victoriei nr. 100 și b-dul Republicii nr. 68.

Învățători și profesori!

O. N. T. Carpați

organizează tabere și excursii: la locurile istorice legate de lupta poporului nostru, precum și la marile obiective înfăptuite sub conducerea partidului, în anii puterii populare; în stațiuni de sporturi de iarnă; în stațiuni balneo-climaterice cu sezon permanent; la București, pentru vizitarea

orașului, muzeelor și vizionarea de spectacole.

La cerere se organizează excursii cu teme legate de planul de învățămînt, pentru aprofundarea cunoștințelor teoretice.

Vă puteți petrece concediul la Sinaia, Bușteni, Predeal, Pîrîul Rece, Timiș și alte stațiuni cu profil permanent.

PROFESORI DE GEOGRAFIE, GEOLOGIE, ȘTIINȚE NATURALE ȘI CUNOȘTINȚE AGRICOLE!

reînnoiți abonamentul dvs. pe anul 1962 la revistele

„NATURA”

— Seria Geografie-Geologie —

și

„NATURA”

— Seria Biologie —

Costul unui abonament pe un an întreg la fiecare serie este de lei 24

Fiecare serie apare cu 6 numere pe an și publică studiul, cercetări, note, materiale de metodică, informații, noutăți științifice de geografie și geologie și respectiv de științe naturale și cunoștințe agricole

Preferați abonamentul pe cîte un an întreg. El vă înlesnește alcătuirea unor colecții complete ale revistelor

ÎN ATENȚIA PROFESORILOR

Centrul de lectură a presei sovietice primește ziare și reviste care apar în U.R.S.S., din toate domeniile de specialitate.

Materialele pot fi consultate zilnic la sediul din str. Batiște nr. 14, între orele 10—21, duminica între orele 10—14.

Informații suplimentare se pot obține la telefon, nr. 11.65.76.

Învățători, profesori, educatoare,

maiștri-instructorii

abonați-vă la

„Revista de pedagogie”

Făcînd abonamente pe un an întreg vă asigurați colecția completă a revistei.

Costul unui abonament pe un an este de 60 lei.

Învățători, profesori, educatoare, maiștri- instructorii!

Abonați-vă la

„Gazeta învățămîntului”

Gazeta publică regulat materiale privind munca din învățămîntul de cultură generală, din învățămîntul seral și din învățămîntul profesional și tehnic, articole de îndrumare pedagogică și metodică, prezintă experiența celor ce muncesc în școli.

În întreaga țară oficijle

P.T.T.R. și factorii poștali au început primirea de abonamente la „Gazeta învățămîntului” pe anul 1962.

Abonindu-vă pe un an întreg vă asigurați colecția completă a gazetei.

Costul unui abonament pe un an este de 13 lei.